

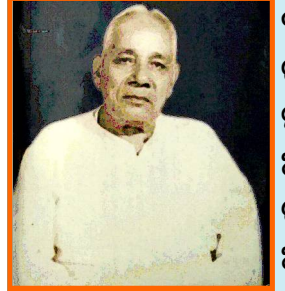
କ୍ଲୋଚ ପରଦାର ମୋହ-୨
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପାହାସ)
 ପୂର୍ବଦର୍ଶନର ଗତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ ମାପ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ ଓ ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା ଯୌତୁକ ପୁତ୍ରରେ ଲାଭ କରିଥିବା ରୋହିଣୀ ଡିଲକ୍ସ ରୁକ୍ମି ଆଶ୍ଚ ହାଇଲ୍ ଟି.ଭି । ଆମ ଗାଁରେ ପ୍ରଥମ କରି ଟି.ଭି କନେକ୍ସନ୍ କରିବାର ଆଗଘର ଥିଲା ପ୍ରଥମ । ଏକ ହେଲେ ଟି.ଭି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭିତ୍ତି । ‘ହମ୍‌ଲୋଗ’ ଓ ‘ସେ କୋ ହେ କାନ୍ଦେଗା’ ପରି ଧାରାବାହିକ ଆମକୁ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ କରି ରଖିଥାଏ । ବିଶେଷକରି ‘ହମ୍‌ଲୋଗ’ ପରି ଏକ ସୋ ଅପେରାଟର କାହାଣୀ ଗୁମ୍ଫାନ ଗାତି ମତେ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ତା’ଛଡ଼ା ଅନେକ ଧାରାବାହିକ ଯଥା ତାମସ୍, କମଳାଚର । ଅନେକ କାହାଣୀରେ ଆଛନ୍ଦ ହୁଏ । ମୋଟାମୋଟି ଟି.ଭି ପ୍ରେମରେ ଥିଲା । କାହାଣୀର ଗତିଶୀଳତା ରଚିତ ମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ଆଦି ମତେ ସୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଥାଏ ।

ଧାରାବାହିକ :

ଜୀବନାନୁଭୂତି

ଭାଗ-୪୩
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପାହାସ...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସୂଚି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ ‘ପୂର୍ବ ସୂଚିକଥା’ ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା’ ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶିଦେଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁତା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ତେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାନା ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମୟନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖିଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର ‘ମୋର ପୂର୍ବ ସୂଚିକଥା’ ଧୂଳି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଅଧିକ ମୋର ସହକାରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲକୁମାର ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ନଦୀ ପଥରେ ବନ୍ୟାଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇଥିଲି । ସେତେବେଳେ ସେ ବଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ଲବ୍ଧପ୍ରତିଷ୍ଠ ଲେଖକ ବୋଲି ଜାଣିନଥିଲି । ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ନାନା ବିଷୟରେ ଗଢ଼ କରୁ କରୁ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟିକ ପ୍ରଗଳ୍ଭତା ପ୍ରକାଶ କରି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ନିୟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ କହିଲେ, ‘ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଅଛି; ଯେଉଁ ମୁଣ୍ଡିମେଘ ଲେଖକ ବା କବି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ରଚନା ବଙ୍ଗସାହିତ୍ୟର ଅନୁକରଣଭିତ୍ତି କିଛି ନୁହେଁ ।’ ଏହା କହି କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କ କାବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ମୁଁ କହିଲି, ‘ତାଙ୍କ ଧାରଣା ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକାଂଶରେ ସ୍ଥାନ ବିଶେଷରେ ଅଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ ରଚନା ସମୂହ ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବ ଏବଂ ବିଶ୍ଵ ସାହିତ୍ୟରେ ସୁଦୃଢ଼ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନଯୋଗ୍ୟ ବୋଲାଇପାରେ ।’ ଏହା କହି ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ବିଦେହଶଂ ବିଳାସ, ସାମନ୍ତସିଂହାରଙ୍କ ବିଦଗ୍ଧ ଚିନ୍ତାମଣି, ଦାନକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ରସକଲ୍ଲୋଳ ଓ ଆଉ କେତେକ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ କେତେକାଂଶ ଆଦୃଷ୍ଟ କରି ଛାଡ଼ି, ଯମକ, ଅନୁପ୍ରସାଦି ଅଳଙ୍କାର ସମୂହର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଦ୍ଵାରା ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲି । ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ଉପାହାରଣ ସ୍ଵରୂପ ବିଦେହଶଂ ବିଳାସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳି କିପରି କୌଶଳ ସହକାରେ ବ-ବର୍ଣ୍ଣାଦ୍ୟ ନାମକ ଫଂଖ୍ୟାରେ ଛାନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବିଭକ୍ତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳିର ଆଦ୍ୟ ଅକ୍ଷର ‘ବ’ ଓ ବହୁପ୍ରକାର ଅଳଙ୍କାର ପ୍ରଭୃତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କେତେକାଂଶ ଉଦ୍ଧାର କରି କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲକୁମାରୁ ତମସ୍କୃତ ହୋଇ କହିଲେ, ‘ଏପରି କଥା ତ ମୁଁ କେବେ ଶୁଣିନାହିଁ ।’ ମୁଁ କହିଲି ‘ବଙ୍ଗାଳୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଦୋଷ ଏହି ଯେ, ନିଜ ସାହିତ୍ୟ ଛଡ଼ା ଭାରତବର୍ଷର ଅନ୍ୟକାନ୍ଧିର ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ତାହାର ପ୍ରତିକୂଳ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି ।’ ଆଉ କେତେକାନ୍ଧିର ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ତାହାର ପ୍ରତିକୂଳ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି ।’ ଆଉ କେତେକଥା । ଗନ୍ଧରୁ ଫେରିଲା ପରେ ଦିନେ ମୋ ବସାକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ

ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶମାନ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଥିଲି ଓ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥମାନ ମୋ ସଙ୍ଗେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏହା ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାୟ ଛଅମାସ କାଳ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରୋକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ସହିତ ତେଜନାକ ନିବାସୀ କବି ବ୍ରଜନାଥ ବହୁଜେନାକ ରଚିତ ସମର ତରଙ୍ଗ, ଶ୍ୟାମ ରାମୋତ୍ତର ଓ ଅମିତାବିଳାସ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇଲି । ଯେତେବେଳେ ସେ ତେଜନାକର ଚାକିରି ତ୍ୟାଗକରି କଳିକତା ଚାଲିଗଲେ ଓ ‘ଆନନ୍ଦବଜାର’ ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୂହର ଅନୁକୂଳ ଆଲୋଚନାମୂଳକ କେତେକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଥିଲେ । ଦିନକର କୌତୁକାବହ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ଅନୁଗୁଳ ତେପୁଟି କମିଶନର କ୍ରେଡେନ୍ ସାହେବ ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସିଥିଲେ ଓ ଫୌଜଦାରୀ ମହକୁମାର ନଥ ଓ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରମାନେ ପରୀକ୍ଷା କରୁ କରୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରମାନ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଦେଖି ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାହା କି-କେତାରେ ପୁରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଗଲେ । ସେହିଦିନଠାରୁ ସେସବୁ କି-କେତାରେ ଲେଖାହେଲା । କେତେକଦିନ ପରେ କ୍ରେଡେନ୍ ସାହେବ ଆସିଲେ ଓ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ପକ୍ଷର ନାମ ଓ ବାସସ୍ଥାନ ଖାତାରେ ଲେଖାଅଛି-

“Cloud blue merchant of brinjal straw” । ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ମୋତେ ପଚାରିଲେ- “ଏହା କ’ଣ?” ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିଲି ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, କେହି ତାହାର ମର୍ମ କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତତ୍ପରେ ଲେଖକ ରାଇଚର କନ୍ଦୁସବଳକୁ ଜବା ହେଲା । ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ସେ କହିଲେ, ଘନଶ୍ୟାମ ସାହୁ, ସାକିନ୍ ବାଉରଣ ପାଳ । ଘନ ଅର୍ଥ Cloud, ଶ୍ୟାମ- blue, ସାହୁ- merchant, ବାଉରଣ- brinjal, ପାଳ- straw. ଏହି ତ ପ୍ରକୃତ ଅନୁବାଦକ ସାହେବଙ୍କ ପୁଣ୍ୟରୁ ହାସ୍ୟରୋକ ଉଠିଲା । ହୁକୁମ ଦେଲେ ଯେପରି ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖା ହେଉଥିଲା, ସେପରି ଲେଖାହେଉ । ବିଚାରା କନେକ୍ସନ୍ ମାଲନର ପାଖ ବି ନୁହେଁ, ହୁକୁମ ପାଳନ କରିଥିଲା ମାତ୍ର । ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୁଁ କଚେରୀକୁ ଫେରୁଛି, ଲୋକ ଗହଳି ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲି ବଜାରରେ ମୋର ପିଲାଦିନର ସହାଧ୍ୟାୟୀ ପରୀକ୍ଷିତ ପାତ୍ରକୁ । ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁହର୍ କଟା, ପରିଧେୟ ଖଣ୍ଡେ ସାମାନ୍ୟ କଳସୁନା ଓ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ତାଳପତ୍ର ଛଡ଼ା । ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲି । ମୋତେ କିନ୍ତୁ ସେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘକାଳ ପୂର୍ବେ ତେ ଗୃହତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ

ବକାଳିର ସୁଲର ଛାତ୍ରାବାସରେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ରହିଥିଲୁ । ତତ୍ପରେ ଆଉ ସାକ୍ଷାତ୍ ହୋଇନାହିଁ । ୧୯୦୨ ସାଲରେ ମଧ୍ୟ କି-କେତା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ମୁଁ ବକାଳିର ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲି । ଶୁଣିଥିଲି ସେ କି-କେତା ସରକାରଙ୍କ ହୁକୁମରେ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ପାଟଣାଞ୍ଚେଟ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁଟାସିଂହ ଗ୍ରାମର ଗୌଡ଼ିୟା ଲାଲୁ ପାତ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଷ୍ଟେଟର ନିୟମାନୁସାରେ ଗୌଡ଼ିଆ ପରିବାରର କେବଳ କୈଷ୍ଣସ୍ଵରୁ ଗୌଡ଼ିୟା ହୁଏ ଓ କେବଳ ତାହା ସହିତ ରାଜ୍ୟ ଆଦାୟର ରୁଚି ହୁଏ । ଭୋଗରା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିୟମ ଏହି ଯେ, କୈଷ୍ଣର ନାମ ସରକାରୀ କାରକପତ୍ରରେ ଲେଖାହୁଏ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସମସ୍ତ ଭାଗମାନେ ଭାଗକରି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଂଶମାନ ଭୋଗକରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭୋଗରା ଜମି ବନ୍ଧ କରିବା ସୁଦ୍ଧା ନିୟମନିରୁଦ୍ଧ ଓ ଭୋଗରା କୌଶର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶଦାର ତାହାର ଅଂଶକୁ କିଛି ବନ୍ଧ କରିଥିବା ଯଦି ଜଣାପଡ଼େ ସମସ୍ତ ଅଂଶଦାର ସମସ୍ତ ଭୋଗରା ଜମିକୁ ଦେବଖଲ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ଗୌଡ଼ିୟା ସୁଲରେ ନୂତନ ଗୌଡ଼ିୟା ନିୟୁତ ହୋଇ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଭୋଗରା ଜମି ଦିଆହୁଏ । ଏହି ନିୟମ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହେଉଥିଲା । ଏବଂ ରାଜ୍ୟଶାସକମାନେ ରାଜ୍ୟ ଆଦାୟ ହେଉଥିବା ଯାଏ କେହି ତତ୍ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉନଥିଲେ । ୧୯୦୫-୬ ମସିହାରେ ଏହାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଦେଓ୍ଵାନ ସମ୍ବଲପୁରବାସୀ ବାଳମୁକୁନ୍ଦ ସିଂହଦାସଙ୍କର । କୁଟାସିଂହ ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ହିଂସାଦାର ଗୌଡ଼ିଆ ତାଙ୍କ ଅଂଶକୁ କିଛି ଭୋଗରା ଜମି ବନ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମରଦାର ଗୌଡ଼ିଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ଓ ସେ ତ ବରଖାସ୍ତ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଗୌଡ଼ିଆ ପରିବାର ଭୋଗରା ଜମିକୁ ଦେବଖଲ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିୟୁତ ନୂତନ ଗୌଡ଼ିଆକୁ ସମସ୍ତ ଭୋଗରା ଜମି ଦିଆହେଲା । ପରୀକ୍ଷିତ ସେତେବେଳେ ପାଟଣା ରାଜ୍ୟର କୌଶର୍ଯ୍ୟ ଦେବଦେବ କିରୀଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ତୀବ୍ର ପ୍ରତିବାଦ କରି ତାଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ବିଷମୟ ଫଳ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଚାକିରିକୁ ସେ କେବଳ ଯେ ବରଖାସ୍ତ ହେଲେ ତାହା ନୁହେଁ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେଲେ । ସେହିଦିନକୁ ସେ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ବୁଲି ବୁଲି କେତେଦିନ ହେଲା ଭିକ୍ଷାଦ୍ଵାରା ଜୀବନଯାତ୍ରା ନିର୍ବାହ କରୁଅଛନ୍ତି । (ଜୁମ୍‌ଶା)

ଦୀପ୍ତି ଦାସ

ମନବଂଶୀ

ମେଘରେ ମେଘ ରୁ ଯାଆ ବରଷି ଏ ଆଷାଢ଼ା ମନ ବନ ଭାରି ଉଦାସୀ ।

ସୂଚିର ସଜଳ କଳି କଦମ୍ବ ବନେ ଅଧୀର ଆତୁର ମୁଁ ଯେ ସେ ମଧୁରାଗେ ଉଜାଣି ଯମୁନା ଝରେ ଏ ମନବଂଶୀ ମେଘରେ ମେଘ ରୁ ଯାଆ ବରଷି ଏ ଆଷାଢ଼ା ମନ ବନ ଭାରି ଉଦାସୀ ।

ହୃମ୍‌ରି ମଲ୍ଲୁର ରେଣୁ ନିତି ଅଧୀରେ ହୃଦୟ ବାଣୀର ତାରେ ଝରେ ମଧୁରେ ଚାତକିନୀ ଓଠ ଆଜି ଭାରି ପିଆସୀ ମେଘରେ ମେଘ ରୁ ଯାଆ ବରଷି ଏ ଆଷାଢ଼ା ମନ ବନ ଭାରି ଉଦାସୀ ।

+ଅରତକଜାର, ବାଲେଶ୍ଵର ୯୮୭୬୫୪୩୨୧

ବାଣୀପାଣି ଦେବତା

ରୁଡ଼ାଲୋକ

ପାହାଡ଼ ଆଗରେ ପଛରେ ବାମ ତାହାଣରେ ଶୀତ ଥୁଲୁ ଥୁଲୁ ବୁଡ଼ାଟିଏ ବସିଛି ସଞ୍ଜବେଳେ ଧୂଳି କାଳି ମଞ୍ଚାରେ ।

ପକ୍ଷୀକୁ ଫେରେଇ ନେଇଛି ରାତିର କୁହୁକ କ୍ଷେତର କୁହୁକି କୁହୁକୀ ହେଉ ଧୀରେ ଧୀରେ ମେଘ ।

ଆକାଶରୁ କାକର ଝରୁଛି ଠପ୍ ଠପ୍ ବୁଡ଼ାର କୁହୁକି ଆଖି ସାଗରାତି ହାଡ଼ ମାଂସ ରକ୍ତ ବରଫ କରି ମକା କ୍ଷେତକୁ, ଦୂର ଜଙ୍ଗଲକୁ, ହେଙ୍ଗଳକୁ କରିଛି ।

ସାହୁକାରର ଗଣର କ୍ଷତ ପିଠିସାରା ବୁଲୁଛନ୍ତି ଝୋଲାଟଙ୍କା ତାର ନା ପୂର୍ବପୁରୁଷର ନା ଜମାନ ଭୋଗର !

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଧରତନୀର କ୍ଷୀର ପିଇ ମକା କ୍ଷେତ ସୁନା ହେଉଯାଏ ସାହୁକାରର ଖଳା ଭରିଯାଏ ସୁନାରେ ସୁନାରେ ।

ବୁଡ଼ାର ପିଠିରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଡ଼ି ତାଳେ ମଧୁର କ୍ଷତ ସର୍ବାଙ୍ଗରେ ବରିବୁଲେ ।

ବାସ ପରି ଖରା ସହ ଲଢ଼ି ଲଢ଼ି ଦୈଶାଖ୍ୟ କୈଷ୍ଣରେ ପୁଣି ସେ ଲଜ୍ଜାଳୁ ଲୁଲୁ ।

ବୁଡ଼ାର ଗୀତ ପକ୍ଷୀଏ ନେଲେ ବୁଡ଼ାର ଫସଲ ବାସକୁ ଦେଲେ । ଏବେ କ୍ଷେତ କହିଲେ ଲୋକ କ୍ଷତ କହିଲେ ଲୋକ ମକା ପକ୍ଷୀ ଗୀତ କହିଲେ ବି ସେଇ ବୁଡ଼ାଲୋକ ଯେ ଦିନା ନାଁରେ କନୁନିଏ ମାଟି ତାଡ଼େ ଫସଲ ଫଳାଏ, ବୟସ ନକାଣି ମରିଯାଏ ସାହୁକାରର ଫସଲ ଫଳାଇବାକୁ ଧୂସର ମାଟିକୁ ବାରବାର ଫେରି ଆସୁଥାଏ ।

♥ ଶୁଦିରପୁର ଓଡ଼ିଆ ହାଇସ୍କୁଲ, ୧-ସତ୍ୟ ଚକ୍ରର ରୋଡ଼, କୋଲକାତା-୭୦୦୦୨୩, (ମୋ) ୯୮୩୪୪୫୮୫୧୭

କବିତା...
 ଆମ ସମୟ

ହରପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ର

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୋଇଲି

କେବେଦିନେ କୋଇଲିର କୁହୁରାଣ ଶୁଣିଥିଲେ ମନୋଜ ଦା’ ଗୁରୁ ମହାନ୍ତି ବି, କଟକକୁ ଚାନ୍ଦବାଲି ଗଲାବେଳେ ଦେଖୁଥିଲେ ମନ୍ତ୍ରପୁଷ୍ପ ତାର ପ୍ରତି ଛବି । କାତା କଡ଼େ ଧାଡ଼ି ହେଉ ଚଷା ପୁଅ ହଳ ସଙ୍ଗେ ପାଞ୍ଚଶଗୁ ଧରି ସତେ ବି ବାହାରି ଥାଏ ଜୟ ବିଷାମନର ଏକ ପ୍ରଭାତରେ ଫେରି ।

ଠାଏ ଠାଏ ଧାନକ୍ଷେତ, ସୁଦୀର୍ଘ ତା ଝୋଟେ ଜଙ୍ଗଲ ଗୋଧୂଳିରେ ଗୋଠ ପୁଅଁ ରାସ୍ତା ପାରି ଧେନୁ ପଲ ପଲ । ଧାନ କ୍ଷେତ ଶେଷ ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶୋଭାପାଏ ମଧ୍ୟାନ୍ ଆକାଶ ମେଘ ହୋଇ ଝୁଲୁ ଥାଏ ସେ ଆକାଶ କୁଦାର ତାକୁ କମ୍ କେଶ !

ବିମଳଚାନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଗୃହଯୋଗ୍ୟା

ତୁ ପରା ହିଅରୁ ଝଙ୍କା ହେଉଗଲୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିନେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପର୍ଦା ତୋତେ ନିଆଁ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ମନା ତୋ ଜାମା ପରା ଏବେ ଲହୁଣୀର କନା !

ଦେହରେ ଗୁଡ଼େଇଦେବୁ କୋଟିବସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ିବେ ଭରିଦେବୁ ଶୀତଳତା ଏବେଏବେ ମେଘଭରା ଆକାଶରେ ଉନ୍ମତ୍ତତୁଟା ହେଉଛି ଆଉତା ।

ନ ପରସ୍ତ ଡଙ୍ଗାରେ ରଖୁବୁନି ପାଦ ନାଉରାଟା ମଝିନଝରେ ଛାଡ଼ିଦେବାର ଭୟ ଅଛି ପରା !

ପ୍ରଶ୍ନର ଦେବୁନି ଚିହ୍ନିନଥିବା ଚପଳତାକୁ ଗୁଳକର ମହାମାତା ଏବେ ସର୍ବଦାପା, ନଚେତ୍ ନିଷାପକୁ ଘଟିକେ ବୋଲାଇବୁ ପାପୀ ।

ମନରେ ପିନ୍ଧିନେବୁ ଲାଜ ଏବୁଣି ଚେଇଁବା ଆଗରୁ ବାନ୍ଧିନେବୁ ବୁଣି ନାଭିଦେବୁ ମୁଖା, କାରଣ କେହିନାହିଁ ସହୋଦର ଏଠି ନାହିଁ ଜମା କେହି ତୋର ସଖା !

+ ଦୁର୍ଗା, ରାୟଗଡ଼ା (ମୋ) ୭୦୦୮୨୩୨୭୦୭

ଏ ପଲ୍ଲୀର ପ୍ରତିଘରେ ନେତା ଏବେ ତିନିଟି ଦଳର ଘରେ ଘରେ ଅଧିକାଢ଼ି, ଅଗଣାକୁ ଭାଗ କରେ ହିଂସାର ପ୍ରାଚୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଠି ଝିଏ ନିତି ତାକୁ ଭାଜ ମଦ ଭାଟି ଖୋଲିଯିବା ପରେ ସଞ୍ଜ ନର୍ଦ୍ଦ ସଞ୍ଜ ଦେଉରାଣୀ ଘର ନିତ୍ୟରାସ ଅନ୍ଧାରି ଆସରେ ।

ବୋକାନ ମାଡ଼ିଛି ରାସ୍ତା ଅଧା ଅଧ କରି ସକୃତିତ ବ୍ୟବସାୟ ଭିତ ଆଉ ଟୁକ ବସ ଚଳାଚଳ ଏବେବୁ ବହୁତ । ଯହିଁ ଲାଗି ହଞ୍ଜସ ରୋକେ ଗାଡ଼ି ଗଡ଼ି କଲେକ ଛକରେ ଲୋକ ନେବା ପାଇଁ ଏବୁ ମାତ ଅବା ଅଧା ପରସାରେ ।

କାଉକୁ ଦେଖାଇ ମାଆ କହେ କୋଇଲି ଯାଠୁ ଅଳପ ଫରକ ପକ୍ଷୀ ମାନଚିତ୍ର ଧରି ବୁଝାନ୍ତି ଶିକ୍ଷକ, ତାର ଦୁର୍ଲଭ ରୂପରେଖ । ଆଉ ନାହିଁ ସେ କାଳର ବସ ଏଠି ଛିଡ଼ା ହେବା ମୁହୂର୍ତ୍ତର ସୁନ୍ଦର ଆକାଶ ଟ୍ରକର ଚକଟକେ କେ କରନ୍ତି କୋଇଲିର ଜୀବନ ନିଃଶେଷ !

+ ନିର୍ମାଳ୍ୟ, ୨୭୩୦, କେଦାର ଗୌରୀ ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ଵର -୧୪

ଆଲୋଚନା

ଅଭିଭାବକ ମାନଙ୍କ ଅସହାୟତା ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ ?

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆଶୀର୍ବାଦ

ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଭାବକ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକାଂଶ ଚାହା ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଚାହୁଁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପରଷର ଭିତରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା । କାହା ପିଲା କେଉଁ ଦେଶରେ ଅଛି, ବାଣିଜ୍ୟ ଖୋଜିବା କେତେ ଲକ୍ଷ ପାଉଛି, କେଉଁ କମ୍ପାନୀର ଗାଡି ଚଳୁଛି, ତାର ବାମ୍ଫ କେତେ, କେଉଁ ଯାତ୍ରାରେ କେତୋଟି ଘର ଇତ୍ୟାଦି । ଏ ସବୁ ଗପିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ଆଉ ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା, ଯେଉଁ ଅଭିଭାବକ ମାନଙ୍କର ପିଲା ଟିକେ ଦୁର୍ବଳ ରହି ଯାଇଛନ୍ତି, କିଛି କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ସେଇ ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏମାନଙ୍କର ବାହାଝୋଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବିସହ । ପିଲା ମାନଙ୍କର କୃତିତ୍ଵ ବଞ୍ଚାଇବା ବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ ହୁଏ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କିମ୍ବା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପିତା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ, ଆମେ ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ରୋଜଗାରର ଯାନ୍ତ୍ରିକ ମାନବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଅଭିଭାବକ ମାନେ, କେତେ ଯେ ଅସହାୟ ଚାହା ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଲୌକିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗତ କଲେ ମଧ୍ୟ, ପିତାମାତା ମାନେ ବିଦେଶରେ ପିଲା ମାନଙ୍କ ଆବାସରେ, ବନ୍ଦୀ ଜୀବନ ଯାପନ ଆଶଙ୍କାରେ ଭୟଭୀତ ଏବଂ କନ୍ଦୁମାଟି ଛାଡି ଯୋଡ଼ା ଯିବାକୁ ସମ୍ମତ ଅନିଚ୍ଛା ପିଲା ମାନଙ୍କର ବାମା ଗାଡିରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ଅଭିଳାଷ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତ ବହୁଳ ଜୀବନକୁ ଲକ୍ଷ କରି, ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାକୁ ପିଲା ମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ରହିବ । ପିତାମାତାଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବହାରୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଚଳଣି ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ, ପିଲା ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟ ଓ ଆତ୍ମିକତାର ଅଭାବ । ଆମେ ସବୁ ଅସହାୟ ଅଭିଭାବକ ମାନେ ଉପରେ କେତେ ଦମ ଦେଖାଇଲେ, ପିଲା ମାନଙ୍କ କୃତିତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ମଧ୍ୟ, ଆମ ମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭିତରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ରହି ଯାଉଛି ଏକ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବାର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମେ କରାଇପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ବୋଧହୁଏ ସାମାନ୍ୟତମ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମେ କରାଇପାରିନେ । ନିଜର ସୁଖ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ କଳାଖଳି ଦେଇ ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଆଧୁନିକତାର ପଥରେ ଅଧିକ କରାଇ ଦେବା ପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଦର୍ଶବୋଧ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତିର ପୂର୍ବୋକ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରାଇ ପାରିନାହାଁ । ଆଧୁନିକତା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ, ଆବଶ୍ୟକତା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରୁ ଚକ୍ଷୁ ମୁଁଦିତ କରି, ଆମ ପିଲା ମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବାର ପ୍ରବଳ ଚକ୍ଷୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିଶ୍ଚାପ୍ରସ୍ତ ମାନବ ରୂପରେ ଗଢି ଡୋଲିଲି ।

କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇଁ ଦାୟୀକିଏ ? ପରିବାରର ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧନ ଆଜି କଣ ପାଇଁ ଶିଥିଳ ? ପିଲା ମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଘନିଷ୍ଠତା, ଭାବୁତ୍ଵଭାବ, ଆତ୍ମାୟତା ପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ବିଲୁପ୍ତ ? ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ କେବଳ ଆମେ ଅସହାୟ ଅଭିଭାବକ ମାନେ । ନିଜର ଭୃତ୍ୟକୁ ଅବଲୋକନ କରିବାର ଚକ୍ଷୁ ଆମର ମୁଁଦିତ । ଗୁଡି ବହୁତ ଉପରକୁ ଉଠିବ ବୋଲି ତାର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଆମେ ଛିନ୍ନ କରିଦେଲେ ।

ମନୋରଂଜନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ସହିତ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଗୁଡି ଉଡ଼ାଇଥିଲେ । ଗୁଡିଟି ବହୁତ ଉଚ୍ଚରେ ଉଡିବା ପରେ, ପୁତ୍ର ତାର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା, ବାପା ଏ ଗୁଡି ଏତେ ଉପରକୁ କିପରି ଯାଉଛି ? ପିତାଙ୍କର ଉତ୍ତର ଥିଲା, ସୁତା ଦ୍ୱାରା, ସୁତାହିଁ ଗୁଡିଟି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଥିବାରୁ, ଏହା ବହୁତ ଉପରକୁ ଉଠି ପାରୁଛି । ଉତ୍ତରରେ ସବୁକ୍ଷ ନହୋଇ, ପିଲାଟି କହିଥିଲା, ନାଁ ବାପା ସୁତାଟା ଗୁଡିକୁ ତଳକୁ ଚାଲୁଛି । ସୁତାକୁ କାଟିଦିଅ, ଏହା ଆହୁରି ଉପରକୁ ଉଠିଯିବ । ପୁତ୍ରର ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ଅବାସ୍ତବ କିମ୍ବ ନିକଟରେ, ପିତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟବୋଧ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଗୁଡି ସୁତାକୁ ଛିଡ଼ାରେ ଦେଉଥିଲେ । ତାପରେ ଗୁଡିଟି ଅବସ୍ଥା କଣ ହୋଇଥିବ ଆପଣ ମାନେ ଅନୁମାନ କରି ପାରୁଥିବେ ?

ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାର ଗୁଡି ସୁତାକୁ ଆମେମାନେ କାଟି ଦେଇଲେ । ପିଲାଟା କିପରି ପଡୁଛି, କେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରୁଛି, କେଉଁ ପ୍ରକାର ସାଜ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛି, ଏ ସବୁ ବିଗ ପ୍ରତି ଆମେ ଉଦାସୀନ । ଆମେସବୁ ନିଜେ ରାତି ନଅଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲେ, ପରନିନ୍ଦା ପରତର୍ଜନୀ ରୂପକ ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବ । କେବଳ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପଠାଉ ଏବଂ ଟିଭସନ ଦେଇ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଲେ, ଆମର ଦାୟିତ୍ଵ ସରିଗଲା ବୋଲି ଆମର ଧାରଣା । ଆମ ପିଲାଟିର ଦକ୍ଷତା କେତେ, ଆମେ ତାହା ଆକଳନ ନକରି, ପଡିଗା ପିଲାଟି ଅଧିକ ଦକ୍ଷତା ସାଜରେ ତୁଳନା କରି, ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ଅପମାନିତ କରୁଥିଲେ । ଯଦି ପିଲାଟି ସମସ୍ତ ପାଠ୍ୟ ବିଷୟରେ ଭଲ ଫଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି, ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ଖରାପ କରିଥାଏ, ତେବେ ଭଲ କରିଥିବା ବିଷୟ ପାଇଁ ତାକୁ ପ୍ରଶଂସା ନକରି, ପ୍ରଥମେ ଖରାପ କରିଥିବା ବିଷୟ ପାଇଁ ଗାଳି ଦେବାରେ ଆମେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । ଆମ ପିଲା କେବଳ ପୁସ୍ତକ କାଟି ହୋଇ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ନୟର ରଖୁ, ଏହାହିଁ ଆମର ଅଭିଳାଷ ।

କନୈକ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ବହୁଳ ନିକଟରେ, ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର କିପରି ତାଙ୍କୁ ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି, ଏହି କଥା ବାରମ୍ବାର ବୟାନ କରନ୍ତି । ଏକଥା ଶୁଣି ବନ୍ଧୁ ଜଣକ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରକୁ ଭେଟି, ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅବହେଳା ନକରିବା ନିମନ୍ତେ ବୁଝାଇବାକୁ ପ୍ରସାସ କଲେ । ପୁତ୍ରଟିର ଉତ୍ତର ଥିଲା, ଅଳ୍ପ ପିତାମାତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯତ୍ନ ନେଇ ନପାଶୁଥିବା ଅପରାଧରେ, ମୋର ବିବେକ ମୋତେ ବାରମ୍ବାର ବଂଶନ କରୁଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନାଚାରି । ଆମର ମଧ୍ୟ ଯେ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ ଆଉ ଅଧିକ କିଛି କରି ପାରି ନଥାନ୍ତେ । କାରଣ ମୁଁ ମୋର ବାପାମାଆଙ୍କୁ ଆଣି ମୋ ପାଖରେ ରଖିଥିଲି । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାଠ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରି ପାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କର ମାନସିକ ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରି ନଥିଲି । ଆପଣ ତ ଜାଣିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ପତ୍ନୀ ଆମେ ଦୁଇଜଣ ଯାକ କର୍ମକାରି । ଏଠାକାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ନା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ । କାହାରି ସମୟ ନାହିଁ, କାହା ସାଜରେ ବସି ଗପି ଅଥୟାରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ । ନିସଙ୍ଗତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଠାକାର ରହଣା ସେମାନଙ୍କୁ ବଦାଗୁହ ସଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ ହେଲା ଏବଂ କନ୍ଦୁମାଟିର ଆକର୍ଷଣ ଓ ମୋହ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅଧିକ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋ ପାଖରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆଉ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ମୋର ପିତାମାତା, ମୋ ଶୈଶବ କାଳରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ବଂଚିତ କରି, ଯେତେ ଏକ ଯତ୍ନ ମାନବରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ବ୍ୟସ୍ତତା ଏବଂ ଉଦାସୀନତା ନିମନ୍ତେ, ମୁଁ ଆୟା କୋଳରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ବଂଚିତ ହୋଇ ମଣିଷ ହେଲି । ଶୈଶବରେ ଆୟାରେ ଆତ୍ମବିକଳତା ବିହୀନ ଦାୟୀତ୍ଵ ଏବଂ କୈଣୋର ଅବସ୍ଥାରେ ଆବାସିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ, ଆମ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଧନର ରକ୍ଷୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଥାଳ କରିଦେଲା । ଖେଳକୁଦ, ମନୋରଂଜନ ଓ ଭ୍ରମଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଂଚିତ କରି, ଆମକୁ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟୟନ ପୂର୍ବକ ମାନସିକ ଯତ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆମ ହୃଦୟରୁ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ପିତାମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ନାହର ତଳଣି ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ପ୍ରେରଣ କରି, ସେମାନଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ କରି ଦେଇଛୁ । ଆଉ ଅଧିକ ମୁଁ କଣ କରି ପାରିବି, କୁହୁଛୁ ଅଳ୍ପକରିବାର ନିରୁତର ଥିଲେ ଅଳ୍ପ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିପାଇଁ ଆମେ କଣ ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିପାରିବା ଆମେ ସବୁ ଅସହାୟ ଅଭିଭାବକ, ଆମ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ମାନଙ୍କର ସତ୍ତାର ବା ଆମର ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ କୋଳରେ ଧରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ବଂଚିତ । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପଦ ପରିବାର ଆଜି ଧିଏ । ଆମେ ଆମର ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ବଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା ଓ ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ବଂଚିତ କରି, ଭଲ ଶିକ୍ଷିତ କରି, ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର କରାଇ, ଜବାଶ୍ରମରେ ଜୀବନ କାଟିବା ନା ଏଥିପାଇଁ କିଛି ବିକୃତ ଚିନ୍ତା କରିବା ? ଏବେ ଆଉ ସମାକ୍ଷୀର ବେଳ ଉପଗତ ।

+ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
ଶଶୀକାନ୍ତହୁପୁର,କଟକ

ଭାଗ-୪
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର..)

ସ୍ଵାମୀ-ଆ ଉଭୟଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ନିରବତା ବହୁଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଘରେ ସେମାନେ ଯତ୍ନ ପରି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ । ମୌସୁମୀକୁ ଏସବୁ ଭଲ ଲାଗୁନଥିଲା । କେତେଦିନ ତାଲିକ ଏ ପ୍ରହସନ ? ରାଜନୀତି କଣ ଏମିତି ଭାଙ୍ଗି ଦେବ ତାଙ୍କ ସଂସାର, ଯାହାର ଏଇ ଅସ୍ତ ଦିନ ତଳେ ମୂଳଦୁଆ ପଡିଛି ! ଅଭିମାନ ନାଁରେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଅବାରଣ୍ଡା ଛାଡିଦେବା କଣ ସ୍ଵୀକରଣ ହେବା ଉଚିତ ? ଯୋଉ ସମୟରେ ସ୍ଵାମୀର ମିଠା ମିଠା କଥାରେ ରାତି ପାହିଯା'ନ୍ତା, ସେ ସମୟରେ ସିଏ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ପଛ କରି ଶୋଇବ କେତେଦିନ ? ଓମ୍ କି ନିଶ୍ଚୁର ହୃଦୟ ପାଇଛନ୍ତି ସେ ? ରାଜନୀତିର ଚିକ୍ତମିତ୍ତ ଦୁନିଆ ଆଗରେ ସ୍ଵୀର ଅଭିମାନର କଣ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟନାହିଁ ? ଦିନକୁ ଦିନ ଅଭିମାନର କାକର ବିହୁ ଜମି ଜମି ବରଫର ଓଜନିଆ ପାହାଡ ପାଲଟୁଥିଲା । ସେଇ ଓଜନିଆ ପଥର ତଳେ ଚାପି ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ମୌସୁମୀ । ଗୋଟିଏ ବିକ୍ଷଣରେ ଶୋଇଲେ ବି ଦୁହଁଙ୍କ ଭିତରେ ଯୋଜନ ଯୋଜନ ବ୍ୟାପା ଦୁରତ । ଦୁହଁଙ୍କ ମଝିରେ ଶୋଉଥିଲା କୁନି ପୁଅଟି । ମୌସୁମୀ ଭାବୁଥିଲା, କେମିତି ହୃଦୟଶୂନ୍ୟ ପାଲଟିଗଲେ ଓମ୍ ? ଦିନ ଦିନ ହୋଇ ଆଠ ଦିନ ବିତିଗଲାଣି ଏ ଭିତରେ । କିନ୍ତୁ ବଳି ବଳି ତାଲିକ ଦୁରତ । ନିଜ ଘରେ ବି ଅତିଥି ପରି ଚଳୁଛନ୍ତି ଓମ୍ । ଯୋଉଲୋକ ଦିନା କିଛି ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜର ଗାମୁଛା କି ଚାଢ଼େଇ ଖଣ୍ଡେ ପାଆନ୍ତିନି, ସିଏ ନିଜେ ନିଜର ଲୁଗାପତା, ଫାଇଲପତ୍ର ଖୋଜି ନେଉଛନ୍ତି । ଖାଇବା ସମୟ ହେଲେ ଖାଇବା ଜାଗାରେ ଆସନ ପକେଇ ବସିଯାଉଛନ୍ତି । ଯାହା ବାଟି ଦେଉଛନ୍ତି ମୌସୁମୀ, ତାକୁ ଖାଇନେଉଛନ୍ତି ଦୁଇପାଖ । ଘରେ ବି କାହା ସହ କିଛି କଥାବାର୍ତ୍ତା ନାହିଁ ।

ଯା'କୁ କଣ ଜୀବନ କହନ୍ତି ? କାହିଁ କାହିଁ ରାତି ପାହିଯାଉଛି ମୌସୁମୀର । ହେଲେ ଓମ୍‌ଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନାହିଁ । ଅନଶନ କରିଛନ୍ତି ମୌସୁମୀ ନା ଓମ୍ ? ହୃଦରେ ପଡିଲା ମୌସୁମୀ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ନା ନିଜେ କଷ୍ଟ ପାଇ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ରୁପ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓମ୍ ? ପୁଅଟିକୁ ବି କୋଳକୁ ନେଉନାହାନ୍ତି ପୂର୍ବ ପରି ।

ଆଖିର ଲୁହକୁ ପଶତରେ ପୋଛିଲା ମୌସୁମୀ । ନିଜ ମନ ସହ ସାଲିଏ କଲା ସେ । ନାଁ ସେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ତା'ଘରେ ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ । ନିଜ ଅଭିମାନକୁ ନିଜ ହାତରେ ଆଡେଇ ଦେଲା ମୌସୁମୀ ଏବଂ ଓଁକାରନାଥଙ୍କୁ ମନେଇବାରେ ଲାଗିଗଲା । କହିଲା, ଅଭିମାନ ଆମ ସୁଖ ସଂସାରକୁ କେତେଦିନ ଚୋରଇ ଦେଲାଣି ଜାଣିଛ ? ଏମିତି ଏମିତି ଆମ ଜୀବନର ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ସରିଯିବ ସିନା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେବନି । ମୋ କଥାକୁ ଟିକେ ଦୁଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର । ଆମେ କେହି ତୁମର ଶତ୍ରୁ ନୋହୁ । ଆଜିକାଲିର ରାଜନୀତି ହେଉଛି ପ୍ରହେଳିକା । ସ୍ଵାର୍ଥରେ ଗୋଟେ ଖେଳ । ଦିନା ସ୍ଵାର୍ଥରେ କୌଣସି ନେତା ରାଜନୀତି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ରାଜନୀତି ହେଉଛି କ୍ଷମତାର ବିଷ । ଏହି ବିଷକୁ ଆମଭଳିଆ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ହଜମ

ରାଜନୀତି

ସୃଷ୍ଟିଧର ପରିତା

ରାଜନୀତି ପାଇଁ ମଣିଷ କେମିତି ତୁଚ୍ଛ କରିଦିଏ ନିଜ ଘର, ଦ୍ଵାର, ଆତ୍ମୀୟ-ସ୍ଵଜନ, ବଂଧୁପରିଜନଙ୍କୁ, ତାହାହିଁ ମୋତେ ଅନେକାଂଶରେ ବିଚିତ୍ର କରେ, ଯାହାକୁ ନେଇ ଏଇ ଉପନ୍ୟାସର ସୃଜନ । ଲେଖକଟିଏ ନିଜ ଭିତରେ ଆଶାବାଦର ସ୍ଵପ୍ନଦେଖେ, ପୂରଣ ନହେଲେ ନିରାଶରେ ବୁଡିଯାଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ତା' ସ୍ଵପ୍ନ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ଏବଂ

କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଇ ନେତାମାନେ କଣ କଣ ଖଳନାୟକ । ସେମାନେ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଚେହେରା ବଦଳେଇ ଅନ୍ୟକୁ କାକୁ କରିଦେଇ ପାରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯେପରି ମିଛ, ତାଙ୍କ ଜୀବନଟା ମଧ୍ୟ ସେପରି ମିଛ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅନାତି ସବୁ ନାତି, ଅନ୍ୟାୟ ସବୁ ନ୍ୟାୟ । ଆଜିର ନେତା ଓ ରାଜନୀତି ମିଛ ଛଳନାର ଗୋଟେ ଚକ୍ରବ୍ୟୁହ । ଯାହା ନିମିଷକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁଖୀ ପରିବାରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦୁର୍ଘମା କରି ଦେଇପାରେ । ତମେ ଏ ରାଜନୀତିରେ ପଶିଲେ ଆମର ସୁଖ ରହିବ ? କେହି ଆମେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବା ? ଶେଷରେ ଆମ ସଂସାର ଭାସିଯିବ ତ ହିଁ ସାରହେବ ।

ନିରବରେ ମୌସୁମୀ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ ଓମ୍ । ଓଁକାରନାଥଙ୍କ ହାତରେ ହାତ ରଖି ମୌସୁମୀ କହିଥିଲେ - ଓମ୍, ତୁମେ ଦୁଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର । ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହ ସିନା ବନ୍ଧୁତା କରା ଯାଉଥାଏ ! କାହିଁ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ - ଆଉ କାହିଁ ଆମେ । ଦୁଇଟି ଡକାରେ ପାଦ ଦିଅନା ଓମ୍ । କୌଣସି କୁଳରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ତୁମକୁ ପାଳକୁଡ କରି ରଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି - ପାଳକୁଡ ଯେପରି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଗି ରହିଥାଏ ତୁମେ ସେପରି ନାଁକୁ ମାତ୍ର ନେତା ହେବ, ସବୁ କିଛି କରିବେ ମନ୍ତ୍ରୀ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ । ସହିଲେ ଓମ୍ । କହିଲେ - ଦେଖ ସୁମୀ, ମୁଁ ଛୋଟପିଲା ଦୁହେଁ ଯେ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ ହାତରେ ମୋହରା ହୋଇ କଷ୍ଟେ ପରି ନାତିବି । ମୋର ଶିକ୍ଷା ଅଛି, ଦୁହିଁ ବିବେକ ଅଛି । ଜଣେ ସତେଜ ନାଗରିକ ଭାବେ ରାଜନୀତି କ'ଣ, ସମାଜ ପ୍ରତି ମୋର ଦାୟିତ୍ଵ କଣ, ତାହା ଭଲ ଭାବେ ଦୁହିଁଙ୍କ । ମୌସୁମୀ ଚାହିଁଲା ଓଁକାରନାଥଙ୍କୁ । ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ଉଦାର ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ । ଟିକେ ରହି ମୌସୁମୀ କହିଲେ - ତୁମେ ତ ଜାଣିବ ଓମ୍ ! ଆଜିକାଲି ରାଜନୀତି ନାଁରେ ଦେଶରେ କ'ଣ ସବୁ ତାଲିକି ? ରାଜନୀତିର ଚାକଡକ୍ୟରେ ତୁମେ ଭାସି ଯାଅନା । ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ଗୋଟେ କୁଣ୍ଡଳୀ ଆଉ କପଟା ରାଜନେତା । ତାଙ୍କ ଚାଲ ଆଗରେ ତୁମ ଭଳି ଏମିତି କେତେ

ଶିକ୍ଷିତଙ୍କ ବେଳ ନହିଁ ଯାଉଥିବ । ମୋ କଥା ମାନ, ଏ ରାଜନୀତି ହେଉଛି ଏକ ଅନୁହୀତ ଦେଉଳ, ଯେଉଁ ଦେଉଳରେ ଅରେ ଯିଏ ପାଦ ଥାଏ ତାହାରିବାକୁ ବାଟ ପାଏନା । କ୍ଷମତାର ପଦ୍ମପୁଲ ମୋହରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ପଶିଲା ପରେ ଦେଖିବ କେବଳ ପଙ୍କ ଗତିଆ । ପଶିବା ସହଜ କିନ୍ତୁ ବାହାରିବା ଜମା ସହଜ ନୁହେଁ । ଏହା କେତେବେଳେ କାହାକୁ କାହାର ମିତ୍ର କରାଏ ତ କେତେବେଳେ କାହାକୁ କାହାର ଶତ୍ରୁ କରାଏ, ତାହା କେହି ଦୁହିଁ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକା ନିଶ୍ଚାସରେ ଏତେଗୁଡେ କଥା କହିଗଲା ମୌସୁମୀ । ମାତ୍ର ଓଁକାରନାଥଙ୍କର ସେଇ ଗୋଟିଏ କଥା, ରାଜନୀତି ପ୍ରୀ-ଇନ-ଡ଼୍ାଉନ ପ୍ୟାକେଜ । ଲାଭକଳନ ବ୍ୟାପାର । ସଫଳ ଗୋଟି ଚାଳନା କରିପାରିଲେ ବିନା ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟ କରିପାରିବ । ରାତାରାତି ଧନ- ମାନ- ସମ୍ମାନ ମିଳିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସବୁ ସୁଯୋଗ ମିଳେନାହିଁ । ମୋ ଆଗରେ ସୁଯୋଗ ବାହୁ ମେଲେଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । କେମିତି ତାକୁ ଆଡେଇ ଯିବି ? ଯା'ପରେ ସେତେବେଳେ ଖୋଜିବି ସେତେବେଳେ ସୁଯୋଗ କଣ ମୋ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବ ? ଗଡକାଲି ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କର ମୁଁ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲି । ଆବଶ୍ୟକାଲି ଯେ ସେଇ ଆବଶ୍ୟକତା ବଦଳେଇ ରହିବ, ତାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି କଣ ? ତେଣୁ ଆଜି ହିଁ ମୂଲ୍ୟବାନ । ଆଉ ମୁଁ ତାକୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହରେଇବାକୁ ଚାହେଁନାହିଁ । ଏମିତି କେତେ କଣ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ି ଦିଅନ୍ତି, କେତେ କଣ ମୁକ୍ତି ବାଢ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ତଳେ କେବଳ ବଢ଼ି ଉଲିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୌସୁମୀର କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ନଥିଲେ । ଶେଷରେ ନଇଁଥିଲା ମୌସୁମୀ । ଏଇଆ ବୋଧେ ଶୁଣିବ କିଛି । ନହେଲେ ଗଡକାଲି ଯିଏ ରାଜନୀତିର ଧାର୍ମ ଧରୁ ନଥିଲେ ସିଏ ଆଜି ରାଜନୀତି ବିନା ଗତି ନାହିଁ ବୋଲି କୁହନ୍ତେ କେମିତି ? କୁନି ପୁଅଟିକୁ କୋଳକୁ ଆଉକେଲେ ଆଣୁ ଆଣୁ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ତରଳ ଲୁହ ଦୁଇଧାର ଦହିଆସିଲା ଓଠ ପାଖକୁ । ସତ୍ୟପଣରେ ସେ ଲୁହକୁ ପୋଛିନେଲେ ସେ ।

II ୩ II

ରାଜନୀତିର ପ୍ରଥମ ସୋପାନରେ ପାଦ ଦେଇଥିଲେ ଓଁକାରନାଥ । ଧୀରେ ଧୀରେ ବେଶ୍ ସ୍ଵାଭାବିକ ଜଣେ ରାଜନୀତିକୁ କରାଯତ କରିବାରେ ସଫଳ ହିଁ ହୋଇଥିଲେ । ନିଜର ଭଦ୍ର, ଶାନ୍ତ ସ୍ଵଭାବ, କଥା କହିବାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଶୈଳୀ ଓ ସଭାସମିତିରେ ନିଜର ଅନୁଭବୀ ଭାଷଣ ଦ୍ଵାରା ସେ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁ ପାରୁଥିଲେ । ଅନ୍ଧକାରର ଯୋତଶି ଭିତରେ ଶୋଇଥିବା ପୃଥିବୀ ବାଳ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଆଲୋକ ପାଇ ଚେଇଁ ଉଠିଲା ପରି ଓଁକାରନାଥଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନ ଧୀରେଧୀରେ ଅନେକ ନେତାଙ୍କ ଭିତରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା ।

ଅଧିକ ସମୟ ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାତ କରିବାର କଳା ଭଲ ଭାବେ ଜାଣି ଥିଲେ ଓଁକାରନାଥ । ତା'ଛଡ଼ା ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାରର ଶୈଳୀ ଓ କୌଶଳ ଅଧିକ ଦିନରେ ଆୟତ୍ତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ସେ । ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁ ବିରୋଧୀ ଦଳର ନେତା । କିପରି ମଦ, ମାଂସ, ଟଙ୍କା ଦେଇ କଥାର ଚାତୁରୀରେ ନିର୍ବାଚନା ଦୈତରଣୀ ପାଇ ହୋଇଛନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇ ଦେଇଥିଲେ ଓଁକାରନାଥଙ୍କୁ । କର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ରଖି ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହାତୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ଓଁକାରନାଥ । କାରଣ ଲୋକ ଖୋଜୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଅଧ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟକ୍ତି । ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଶୈଳୀ, ଉତ୍ତମ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ସାଂଗଠନିକ ଶକ୍ତିକୁ ଲୋକେ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । କାହାକୁ କିପରି କହିବାକୁ ହେବ, କାହା ସହିତ କିପରି ସଂପର୍କ ରଖିବାକୁ ହେବ, କାହାଙ୍କୁ କ'ଣ ଦିଆଯିବ ଓ କାହା ପାଖରେ କେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର ସେଥିରେ ଓଁକାରନାଥ ଥିଲେ ପାରଙ୍ଗମ ବ୍ୟକ୍ତି । ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମରେ ସେ ପାଞ୍ଚ/ସାତଟି ପଞ୍ଚାୟତରେ ଆଖାତାତ ଭୋଟ ଆଣି ଦେଇପାରିଥିଲେ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ ପାଇଁ ।

ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ବିପୁଳ ଭୋଟରେ ଜିତିଥିଲେ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ ବାବୁଙ୍କ ଦଳ ।

ଦଳର ହାରକାମ୍ୟ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦଙ୍କ ଉପରେ ସକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଥିବାରୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ ସହ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ ତାଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଇଥିଲେ । ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ହିସାବରେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରହଣ କଲେ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ । ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ସାରିଲା ପରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସେ ଆସିଥିଲେ ଓଁକାରନାଥଙ୍କ ଘରକୁ । ମୌସୁମୀକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବା ସହ ଓଁକାରନାଥଙ୍କ ସାଂଗଠନିକ ଶକ୍ତିକୁ ଭୂସମା ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାମୁଦାୟ ।

ଆନନ୍ଦିତ ବିକ୍ଷୟାନନ୍ଦ କୁଣ୍ଡେଇ ପକେଇଥିଲେ ଓଁକାରନାଥଙ୍କୁ । କହିଥିଲେ ତୁମେ ଆମ ଦଳ ପାଇଁ ଗୋଟେ ଲକ୍ଷ ଡାକମଣ୍ଡ । ତୁମର ସ୍ଥାନ ମୋ ହୃଦୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ହେବ । ତୁମର ଦୃଢ଼ ସାଂଗଠନିକ ଶକ୍ତି, ଓ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜନୀତିରେ ତୁମେ ଦିନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲେ ପୁଟବଳ, କୃତକୃତ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ଓଁକାରନାଥ । (କ୍ରମଶଃ)

ନୂଆଁଗାଲ

ଖୁସୁ ଗଳ୍ପ

କରାଯାଏ । ତେବେ ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀର ଆଉ ଦିନ ପଞ୍ଚମୀରେ ପଶିମ ଓଡ଼ିଶାର ଅଧିକାଂଶ ଗାଆଁର ଲୋକେ ନୂଆଁଗାଲ ପାଳନ କରନ୍ତି । ନୂଆଁଗାଲ ଦିନ ନୂଆ ଅନୁକୁ ଭକ୍ଷଣ କରାଯାଏ । ବୋଲି ଏହି ପର୍ବର ଅନ୍ୟ ନାମ ନବାନୁ ଅଟେ । ନବାନୁ ପର୍ବର ପ୍ରାୟ ଯତନ ଦିନ ଆଗରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥା ସଜବାଜ ସରଗରମ ହେଇ ଉଠେ । ସନ୍ତାନ ତଥା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ବକାର ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବଳ ଗନ୍ଧକି ଲାଗିଥାଏ । କପଡ଼ା କୋଳନରେ ଶିଶୁ ଠାରୁ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ପୋଷାକ ପତ୍ର ଭର୍ତ୍ତି ଥାଏ । ଘରେ ଘରେ ପୋଷାକ ତଥା ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର କିଣା ହୁଏ । ନୂଆ ଖାଇର ଶେଷ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଭିତ୍ତ ଭୟଙ୍କର ହୁଏ । ପରିପରିବା, ଡାଲି, ଚାଉଳ, ଅଟା, ତେଲ, ମସଲା, ଗୁଡ, ଚିନି, ରୁହା, ନଡିଆ, କଦଳୀ, ସିନ୍ଦୂର, ଧୂପ କାଠି ଆଦି କିଣା ହୁଏ । ଫେବସି ବୋକାନ ଗୁଡିକରେ ସା ଲୋକ ତଥା ଝିଅମାନେ ବିଭିନ୍ନ କପଡେଟିକି ଚୂର୍ବ୍ୟ କିଣିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାନ୍ତି । ଘର ଦୁଆର, ବସ, ଖଟ, ପଲକ, ଫୁଲ ବାନି, ଚେତୁଲ ତଉଳି ଆଦି ଜିନିଷକୁ ଧୁଆଯାଏ । ଆଗରୁ କେତେ ପରିବାର ମିଶି ଗଡ଼ା, ମେଲଇ ମିଆଁ ଥାନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନବାନୁ ବାସି ଦିନ ମାରି ମିଆଁ ସ ଭାଗ ବଣା କରି ବହୁ ଖୁସିରେ ରନ୍ଧା ଯାଏ । ନୂଆଁଗାଲ ବାସି କହିଲେ ଏ ପର୍ବର ଆଉ ଦିନକୁ କୁହାଯାଏ । ବାସି ପର୍ବ ହେଉଛି ନୂଆଁଗାଲର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆକର୍ଷଣର ପରବ । ଲୋକେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ଘର ଗୁଡ଼ିକ ସଜାଇ ଥାନ୍ତି । ମାଟି ଘର ମାନଙ୍କରେ ଗଡ଼ା ବୋଲି ଦିଆଯାଉ ଥାଏ । ଦୁଇ ସେତକ ଦେବାଳୟ ଭଳି ଦେଖାଯାଉ ଥାଏ । ଘର ଅଗଣା ଠିକ ଭାବରେ ଗୋବର ପାଣି ଦ୍ଵାରା ଛିଞ୍ଚା ଯାଏ କିମ୍ବା ଲିପା ମଧ୍ୟ ଯାଉଥାଏ । ମୁଖ୍ୟତଃ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତାକୁ ପର୍ବରେ ବହୁତ ମହତ୍ଵ ଦିଆଯାଏ । କୁରେଇ ପତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ମାନେ ଏକାଠି ମିଶି ନବାନୁ ଖାଇଥାନ୍ତି, ଏ ଦିନ କେଉଁ କେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଆଗରୁ ସହାର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲଗୁ ସ୍ଥିର ହୁଏ, ଗାଆ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବାଳୟ ଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଭୋଗ ଲଗାଯାଏ, ପରେ ପରେ ନିଜ ନିଜ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରି ଭୋଗ ଲଗାଯାଏ । ପରିବାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହେଇ ବସନ୍ତି ନବାନୁ ଅନୁ ପରସା ଯାଏ, ମହା ଆନନ୍ଦରେ ମୁଣ୍ଡିଆ ପ୍ରଥମେ ଭକ୍ଷଣ କଲା ପରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ନବାନୁ ଖାଇଥାନ୍ତି । ନବାନୁ ଖାଇ ଖାଇ ଦେବ ମାନଙ୍କର ପାଦ ଛୁଇଁ ଛୋଟ ଖାଦ୍ୟ ମୁଣ୍ଡିଆ ଦାନିଆନ୍ତି । କି ଅପୂର୍ବ ଏ ପର୍ବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ! ପରସର ଲୁହାର ଭେଟ ହେବାର ମହାମିଳନ ଶିଖାଇ ଦିଏ ଏ ପରବ । ନୂଆଁଗାଲ ପର ଦିନକୁ ନୂଆଁଗାଲ ବାସି

ଭାଗୀରଥ ସାଗର

ସୌରଭ ! ତମକୁ କେତେ ଆଉ କହିବି ? ଆଜି ତମକୁ ଯେମିତି ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗୋଟିଏ ଉକ୍ତା, ଜିଜ୍ଞାସାଟିକୁ ଏ ଜିଜ୍ଞାସା ନ ଜାଣି ନାରବ ରହିବ କାହିଁକି ? ମାତୁଛି ମୁଁ ଥିଲି ଅଗଡ଼ିଆ, ଏବେ ତ ତମ ହାତ ଧରି ହେଉଛି ଖାଣ୍ଡ ଓ

ସୂଚକ ସୂଚୀକା

‘ଅବସନ୍ନ ଅପରାହ୍ଣ’ (କବିତା ସଂକଳନ) ଲେଖକ: ରତ୍ନାକର ରାଉତ

କବି ରତ୍ନାକର ରାଉତଙ୍କ ‘ଅବସନ୍ନ ଅପରାହ୍ଣ’ ବିପ୍ଳବ ଜୀବନୀମୂଳକ ଏକ ସାଫ୍ଟିକ ସୂଚୀକା

ସମ୍ପଦ ଓ ସାଫ୍ଟିକ କବିତା ଗଭୀର ଅନୁଭବ ଓ ଅନୁଭୂତିରୁ ହିଁ ଶ୍ରେଣୀ ଆସିଥାଏ । କବିତା ଏକ ମାତ୍ର ପରି । ସେ ଚା’ର ଅନୁଭବକୁ ଏକ ନୈସର୍ଗିକ ଚେତନାକୁ ଅନୁଭବ କାଳି କାଳି ପରିଣତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଶବ୍ଦ ଓ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଚା’ର ପୃଷ୍ଠକୁ ନିର୍ମାଣ କରେ । କର୍ତ୍ତୃକ ଲୁହରେ ଯେଉଁକି ପରିପକ୍ୱ ଚେତନା ବିନା ହୃଦୟରୁ ଗଭୀର ପୃଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ ହୋଇ ନଥାଏ । ଏହି କବିତା ପଞ୍ଚିକା କମଳାକାନ୍ତ ସହ କେତେକ ପୂଜକା କରିଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଭାବନାୟ ପୃଷ୍ଠକୁ କବିତା ସହେବାପାଇଁ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନିର୍ମାଣ କରେ । ସେହିପରି ସେହିନ କ୍ରୋଧ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦୃଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ହୋଇପଡ଼ି ବାଳିକା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି -

“ମାନିଷାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଦୁନଗମାଶୁଚାସମା
ଫଳିତ୍ରୋ ନିଅନା
ଦେବମଧ୍ୟକାମନାମୋହିତମ୍ ।”
କବିତା କବିତାର ପଦକ ଲୁହେଁ । ବାସନ୍ତରାଜ ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ହିଁ କବିତାର ପ୍ରାଣ କୋଣାକି ନିର୍ମାଣ ହୁଏ । କବିତା ଏକ ପ୍ରକାର ଚେତନା । ଏହା କେବଳ ଶବ୍ଦ ରୋପଣ ନୁହେଁ ବରଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବନାକାନ୍ତ ଶବ୍ଦସମୂହକୁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଖଣି ଦେଇ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତିନା-ଚେତନାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରାଇଥାଏ କବି । କବିତାର ଭାବ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅନ୍ତରର ଗଭୀରତା ପ୍ରଦେଶରେ ଗୋପନରେ ରହିଥାଏ । ଯେଉଁକି ଉଚ୍ଚତର ଶେଷଭାଗକୁ ପେଟ ସୃଷ୍ଟିଏ ଏବଂ ତାହା ଭାବରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ସେହିଭଳି ଚେତନାରୁ ପା ଉତ୍ତର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ହୋଇ ବାସନ୍ତର ପୃଷ୍ଠ କରିଥାଏ । (ବିପ୍ଳବ ତିନାମଣି)

କବିତା ହେଉଛି କବିର ଅନୁଭବ । ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ କବି ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତର ଦାସ ଦିନେ କହିଥିଲେ - “କବି କହୁ ପରି / ତାରା ତା’ କବିତା / ପାଖେ ପାଖେ ଥାଏ / କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ / କହୁ ବୁଝିଲେ / ଧରାପଡ଼େ ବେ / ତଳ ତଳ / ସଜ୍ଜା ଆଖିରେ ।” ଏହାକୁ ପୁସ୍ତକର ବିଷୟରେ କବି Words Worth କହିଛନ୍ତି - “Poetry is the spontaneous over flow of powerful feelings. ଗଭୀର ଯେଉଁକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବକିଶଳଣ ଓ ପରେ ତାହା ପ୍ରକୃତ ରୂପାନ୍ତର ହୁଏ, କବି ହୃଦୟରେ ସେହିଭଳି କବିତାର ଅନୁଭବର ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥାଏ, ହେଲେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ରୂପାନ୍ତର ହେବାକୁ ବିକଳାକ ସମୟ ନେଇଥାଏ । ଏହି କ୍ରମରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପ୍ରକାଶକ ତଥା କବି ରତ୍ନାକର ରାଉତଙ୍କ

ଏକ କବିତାସଂକଳନ ‘ଅବସନ୍ନ ଅପରାହ୍ଣ’ ତାଙ୍କ ସୁଦୀର୍ଘ ଜୀବନର ବିବିଧ କ୍ଷେତ୍ରର ଅନୁଭୂତି ଆଧାରରେ ଖୁବ୍ ହୃଦୟଗର୍ଭୀ ଭାବେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ବିଶେଷକରି ଜୀବନର ଅପରାହ୍ଣରେ ଉପନୀତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା କବିଙ୍କର ଏହି କବିତାମୂଳକେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ଗାମାଗୋଟି ଭିତ୍ତିଭୂମି ଶାସ୍ତ୍ରୀକର କବିତା । ପ୍ରଥମ କବିତା ‘ଶ୍ରୀ’ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଭାଗ’ରେ ଶେଷ ହୋଇଛି । ୧୦୪ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏହି କବିତାସଂକଳନ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନ-ସମାବନା, ହତାଶା ଓ ନିରାଶା, ସଂକଳ୍ପ ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହ ସମାଜ ଜୀବନର ବଦଳୁ ଥିବା ଚିତ୍ରପଟକୁ ପରିଚ୍ଛେଦ କରିବାରେ କବି ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅତୀତ ଜୀବନର ଉପଶାବକକୁ କବି ସତେଅବା ନିଜେ ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସୁଖି ଗୋପନରେ ଦେଖି ସମ୍ପଦ ହୋଇଛନ୍ତି । ବଦଳୁଥିବା ଆମ ସମାଜ ଜୀବନର ଶକ୍ତି-ଆଶକ୍ତି, ପ୍ରତାରଣା-ପ୍ରସଞ୍ଜନ ଓ ମଣିଷ ନାମରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟପରିଣତ ଚିତ୍ରକୁ ଚିତ୍ରାୟିତ କରିବାକୁ କବି ସାହସିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ‘ଆଉ କେତେଦିନ ବାକି’ ଶାସ୍ତ୍ରୀକ କବିତାଟି ଦେଖି ସମୟୋପଯୋଗୀ । ସେହିଭଳି ‘ସ୍ୱାଧୀ’ ଶାସ୍ତ୍ରୀକ କବିତାଟିରେ କବି କହିଛନ୍ତି - ଆମେ ସମସ୍ତେ ମରିଯାଉଛୁ / ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖେ କେତେକଣା / ବସୁଧାକୃତ କବିତା ରଚନା କରି ସକଳ ଗଣାଣି / ଆମପାଇଁ / ତିନା ପାଇଁ କାଠ, କିରୋସିନ / ଆଉ ଯାହା ଯାହା ବରକାର / ମଣାଣି ଭୁଲରେ / ସବୁ ଯୋଗାଡ଼ ଗଢ଼ିଛି ।

ହେଲେ ସବୁ ଭୋଗ କରି ସାରିବା ପାଇଁ / ତୁମର ଶକ୍ତି ଥିଲେ ହେଲା ? / ଶେଷରେ କେଉଁଠିକୁ ଯିବ ତୁମେ ? / ଶବ ହୋଇ ଶୁଶ୍ରାଣକୁ / କିମ୍ପା / ସେମିତି ସତେକ ହୋଇ / କାହିଁଥିବ କାଳ କାଳକୁ / ତୁମ ନଶ୍ୱର ସମାଧି ।

ପ୍ରମେ ହିଁ ନରନାରୀକୁ ଏକତ୍ର ସହାସ୍ୟାନ୍ତ କରିବାକୁ ରାହା ଯୋଗାଇ ଥାଏ । ଏହି ପ୍ରେମରେ ଥରେ ପରିପ୍ଳବଣେ ଚହଁରୁ ଯେ ଆଉ ନିଶ୍ଚଳ ନାହିଁ ଓ ଚାହାଣୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଯେତେ କଷ୍ଟକରି ଥାଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ପ୍ରେମିକ ଓ ପ୍ରେମିକା ଅନାୟାସରେ ଆଦରି ନିଅନ୍ତି । ତାହା ତାଙ୍କର ‘ମୁଁ ପ୍ରେମ କରୁଛି ତୁମକୁ’ ଶାସ୍ତ୍ରୀକ କବିତାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପଦ୍ୟ । ସେଥିରେ କବି କହିଛନ୍ତି - “ମୋତେ ଯେତେ ଆକର୍ଷଣ କଲେ ମଧ୍ୟ / ମୁଁ କାହାର ମନା ମାନିବିନି / କାହା କଥା ଶୁଣିବିନି / ଅଧର ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଛି / ସବୁକିଛି ଭୁଲି / ଯେତେ ଭାଷା ଥିଲା ମୋର / ପଛରେ ପକେଇ ଦେଇ / ଉଲ୍ଲସାଦ ଯାଇଛି / ତେଣୁପ୍ରେମ କରୁଛି / କରୁଥିବି / ଖୋଲମ ଖୋଲ ।”

ଜୀବନର ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ରକୁ ରୂପାୟିତ କରିବାକୁ ଯାଇ ‘ଅଦ୍ୟୁକ୍ତ ଭଜିତ’ ଶାସ୍ତ୍ରୀକ କବିତାରେ କବି କହିଛନ୍ତି - ପରିତ୍ୟକ୍ତା କେହୁଟି ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି / କାହା ହାତରେ ଥାଇ / କଷ୍ଟରେ ଖେଳରେ କଷ୍ଟକରିବ ପରି / ମାୟା ମୋହପୁତ୍ର ସମସ୍ତେ / ଯେମିତି ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି / ଅଭିନୟରେ / ଅନ୍ୟାନ୍ୟତା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ / ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣେ କଣେ ଅଭିନେତା / ପାଳିତ ଯାଇଥିବା ହିଁ ନିଜକ ସତ୍ୟ / ଦୂନିଆର ଏହି ମୁକ୍ତ ରଙ୍ଗମଠେ ।

କବିତା ବୋଧଗମ୍ୟ ହେଲେ ଚା’ର ଆୟତ୍ତ ଥିଲେ ପ୍ରକାଶକ ତଥା କବି ରତ୍ନାକର ରାଉତଙ୍କ

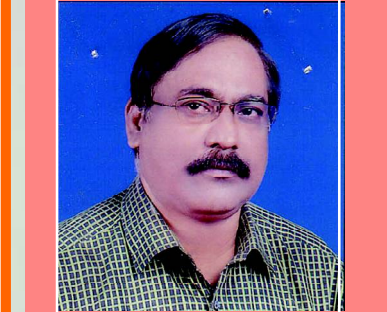
ଅବସନ୍ନ ଅପରାହ୍ଣ

ସଦାବେଳେ ଚିତ୍ରକଳା, ପ୍ରତୀକ, ଉପମା ଓ ରୂପକର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥାଏ । କବିତାରେ ସଦା ସୁନ୍ଦରତା ପ୍ରତିଫଳିତ । ରୋମାଞ୍ଚିକ ଚେତନାର କବିତା ସଦାବେଳେ ପାଠକର ପ୍ରାଣକୁ ମୋହାବିଷ୍ୟ କରାଏ । ସୁଦୃଶ୍ୟରେ କବିତାମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁକୁ ସୁଦୃଶ୍ୟରେ ଆଛନ୍ଦ ହୋଇ ନିଜ ନିଜର ତରୁଣ ହୃଦୟରେ ଅନେକ ଅନେକ ରୋମାଞ୍ଚିକ କବିତା ରଚନା କରି ପାଠକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଦୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । କବି କାହିଁକିନା । ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ମାର୍ଗ ଉଦ୍ଘୋଷିତ କରେ । କବିର ଲେଖନୀତ୍ୱ କବିତାରେ ଝଙ୍କାର ପୂରପୂର୍ଣ୍ଣରେ କୋଟିକଣ୍ଠେ ନିନାଦିତ ହୁଏ ।

କବିତା ସମୟର ଦର୍ପଣ । କବିତା ଯେଉଁ କାଳରେ ନିଜେ ରଚନାମୂଳ ରହୁଥାଏ ସେ ଚା’ ସମୟର ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପୃଷ୍ଠସଂପଦର ଭୂମି ଓ ଭୂମା ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଏହି କବିତା ଏକ ଏକ ସମୟକ୍ଷତ୍ର ସତ୍ୟଶାଳ ଇତିହାସ କହିଲେ ଅଧିକତର ହେବନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକକରି କବିତା ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସୂଚୀତ ହୁଏ । ଯାହାକୁ ପାଠକ ନିଜର ସୃଜନଶାଳତାକୁ ନିଶ୍ଚଳ କରିପାରନ୍ତି ।

କବି ରତ୍ନାକର ରାଉତଙ୍କ ଏହି କବିତା ସଂକଳନର ଶେଷ କବିତା ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଭାଗ’ ଶାସ୍ତ୍ରୀକରେ ତାଙ୍କ ମନୋହର ଅନ୍ତର୍ଲିପି ଦେଖି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି । ତହିଁରେ କବି କହିଛନ୍ତି - “ମୁଁ ତୁମକୁ ଚାହେଁ ଥିଲି / ନିରୋଳା ତୁମକୁ / ତୁମକୁ ପାଇବା ପାଇଁ / ମୋ ଅଜ୍ଞାନେ ପୂର୍ତ୍ତିବାକୁ / ପୂର୍ତ୍ତିବାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ / ସର୍ବ କିନ୍ତୁ ନଥିଲା ସେମିତି । ସେହି ନିରୂପା ଅନୁଭାଗରେ ଉନ୍ମୁସିତ / ହୋଇଥାଇ ଦୁଃଖ, ମନ, ପ୍ରାଣ / ନିକଟରେ ନ ଥାଇ / ହୃଦରେ ପଶିବି ଯାଉଥାଏ / ଅନେକ ବାର / ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖୁଥାଏ ଥରଥର / ବାରଥର / ତୁମେ ସେମିତି / ଆତଯାତ / ହେଉଥାଏ / ଧରଣରେ / ତୁମ ଶଙ୍ଖା ସିନ୍ଦୂର / କହୁ ହୋଇଥାଏ / ତୁମ ସୁଖରେ / ମୁଁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥାଏ / ଏମିତି କହୁଛୁ କହୁଛୁ / ସମ୍ପର୍କରେ ସେହିପରି / ସୁଦୃଶ ହେଉଥାଏ / ହୁଏତ ପୂଣି କେବେ / କେଉଁଠାରେ ପାଇବି ତୁମକୁ ।”

ସମାକ୍ଷା: କେ.ପି
ଧ୍ୱନିପ୍ରତିଧ୍ୱନି ପିଠର୍ବ

ବିପିନ ମହାନ୍ତି
ମାମା, ଗତ ମହାବାର ବିହାର,
ଗାଧାରେକ ଛକ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
(ମୋ) ୯୮୭୧୧୪୪୯୯୧

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗାଠି ... (୧୨)

|| ରହିବି ମୁଁ ତାରା ହୋଇ ||

ତାହା ମୁଁ ମାଗୁଛି ଛୋଟ କାମା ଖଣ୍ଡେ
ରଖୁଥିବୁ ମୋର ପାଇଁ,
ମରଣ ସେପାରେ ମୋ’ ପ୍ରିୟା ସାଥରେ
ରହିବି ମୁଁ ତାରା ହୋଇ ।

ତାରା ହୋଇ ସୁଖେ ଦୁହେଁ ପାଖେପାଖେ
ଥୁକୁ ଦୁହେଁକର ପାଇଁ,
ଯେଉଁଠି ନଥୁବ ପ୍ରୀତିରେ କଳକଳ
ପ୍ରତାରଣା ନାଆଁ ନେଇ,
ନଥୁବ ନଜର ଏଇ ଦୁନିଆର
କେବେ କାହା ପ୍ରେମ ପାଇଁ ।

କାହିଁ କେତେ ଦୂର ପ୍ରିୟା କେଉଁଠାରେ
ଖୋଜିଲେ ପାଏନା ମୁହିଁ,
ଭଏ କେଉଁ ପ୍ରେମ, ବିରହ ଯା’ ନାମ
ନ ମିଳିଲା ପଛେ ନାହିଁ,
ଜୀବନେ ନହେଲା ନହେଇ ପଛକେ
ମିଳୁ ମରଣରେ ସହା ।

କଥା କିଛିତ୍ର ସାହିତ୍ୟରେ ଜଲ୍ୟାଣ ଚେତନା-୨

ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଧାର

ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନୀତିବାଦୀମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଶ୍ରୀରାଧା କୁଳକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇପାରନ୍ତି - କଳକଳ ଦେଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଭିଶାପ ଓ କଳକଳର ଦଂଶନ ସବୁ ଶ୍ରୀରାଧାର ଗୌରବ ରୁକ୍ଷିଣୀମାନେ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ? ନାରୀପ୍ରାଣର ପ୍ରେମ ତଥା ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣର ଯେଉଁ ଚିରନ୍ତନ ସ୍ୱରୂପ କଳ୍ୟାଣ ଭାବଦଂଶନା ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଅଧିକତ, ରୁକ୍ଷିଣୀଙ୍କଠାରେ ତାହା ସେମିତି ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରାଣଧର୍ମୀ ହୋଇପାରେନା । ଆମର ପରକାୟା ତତ୍ତ୍ୱ ସେଇ ବନ୍ଧନହୀନତା ଓ ନୈସର୍ଗିକତାର ପ୍ରତୀକ । ସମାଜ ଓ ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରର ଭୁଲୁଛି ସେହି ସାହିତ୍ୟ କଳା ଶ୍ରୀରାଧାର ଅଣୁ ନୈଦେବ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବନ୍ତ ଯୁଗେ ଯୁଗେ, ରୁକ୍ଷିଣୀର ସୁଖେଶ୍ୱରୀର ଗର୍ଭିମାରେ ନୁହେଁ, କଳା ପାଇଁ କଳାର ଜୟଗାନ ତେଣୁ ଏତେ ଗୌରବପନ୍ନ ।

ଚିତ୍ରକଳା ଓ ଭାଷ୍ୟର ନଗରକୁ ଅଣୁଶୀଳତା ଦୋଷଦୃଷ୍ଟ ବୋଲି ନୀତିବାଦୀମାନେ କହିପାରନ୍ତି-କଳାକୁ ବନ୍ଦ ଗୃହରେ ବନ୍ଦୀ କରିବାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଭାବନାରୁ ଏ ମତ ସୃଷ୍ଟି । କଳା ବିଶ୍ୱଜନାନ, ମୁକ୍ତ ସାଗର ଅସୀମତା ଭିତରେ ନଦୀର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ନଥାଏ, ସେହିପରି ସାହିତ୍ୟ କଳାକାରର ଯାଦୁ ସର୍ଗରେ ବନ୍ଦୁ କିଛି ସୁନ୍ଦର, ବନ୍ଦନୀୟ, ସୁରଣୀୟ ହୋଇ ଉଠେ ।

କୋଣାର୍କ ଖେଳୁରାହୋ ବା ଅନ୍ୟତ୍ର ମାନବ ପ୍ରାଣର ଆଦିମ ରାସକ୍ରୀଡ଼ାର କାଳ କମନୀୟ ଛବି ଅଧିକତ; ଯୌବନ ସେଠି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦୂର୍ଭାବ; ନାରୀର ଶ୍ୱାତ ସ୍ତନଶ୍ରୀ ନିରାଭରଣ, ପ୍ରକୃତିର ମୁକ୍ତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରକୃତିର ସୁଧୂତିର ଯୂବକତା ମହୋତ୍ସବରେ ତା’ ବି ଭୂମିକା ସ୍ୱାକାୟୀ- ସେଠି ବିକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ?

କଳା ପାଇଁ କଳା ସପକ୍ଷରେ ଏମିତି ଅନେକ ବଳିଷ୍ଠ ସୂଚି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, କଳା ପାଇଁ କଳା କାହାପାଇଁ କାହା ? ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସଂଜ୍ଞାପରି ଏହା ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା, ଜୀବନର ଓ ଜୀବନପାଇଁ, ପ୍ରକୃତରେ କଳା ସେ-ଶିବ-ଅଧରର ପ୍ରତୀକ । ଅସତ୍ୟ, ଅଶିବ ଓ ସୁନ୍ଦରର ଦୁହେଁ, ସୁନ୍ଦରୀ-ଅଧରକାୟା ନୁହେଁ । ସାହିତ୍ୟ କଳାର ଅସ୍ତର ଅପୂତ

ଡ. ରମାକାନ୍ତ ଦେହେରୀ

ଆଶୀର୍ବାଦରେ ତ ସବୁ କଲ୍ୟାଣ ହିଁ ସତ୍ୟ । ଯେଉଁ ମନାଷମାନେ ଜୀବନ ପାଇଁ କଳାର ତତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟାଧନ କରନ୍ତି, ତାକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ବିବାଦ ସ୍ୱାଭାବିକ । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ତ ସୁଖ ଏକ କଳା । ତାହାକୁ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର ଓ ମଧୁର କରିବାର ପ୍ରକାଶ ତ ଜୀବନ ପାଇଁ କଳା ଭାବନାର ଯଥାର୍ଥ ତତ୍ତ୍ୱ-ବିତ୍ତୁ କଳା ନାମରେ ଯେଉଁଠି ବ୍ୟକ୍ତିତାର କହେ, ତାହା ଜୀବନକୁ କଳାକୃତ କରେ, କଳାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାହତ ହୁଏ ।

କଳା ଏକ ମନୋମୟ ତତ୍ତ୍ୱ-ବିତ୍ତୁ ଜୀବନ ତ ଦେହ ଓ ମନର ସମନ୍ୱୟ । ମନର ଅସୀମ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦେହ ସଦାକୁ ଉପେକ୍ଷା କଲେ ତଳେ, କଳାର ଆଧାର ତ ସୃଷ୍ଟିଭିତ୍ତିକ; ଠିକ୍ ଜୀବନ ପାଇଁ ଦେହର ସ୍ଥିତି ଭଳି ।

ତେଣୁ ରହସ୍ୟ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜଗତର କବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଜୀବନର ଶେଷ ଦେହକୁ ଶ୍ୱୋଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଧୂଳିମାଟିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣରୁ ଧ୍ୱନିତ ହେଲା- ‘ଏବାର ଫିରାଓ ମୋର’ । ଫଳସ୍ୱର ଲେଖା ଖୋଳିବା ଶାସ୍ତ୍ରୀଧାର ନର୍ଦ୍ଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଅଧିମତ୍ୟରୁ ଅଧିକତ । ଏକଦା ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ବାସି ତିନିଫଂଚା କାଳ ଫଳସ୍ୱରକୁ ରାତ୍ରିପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖି ଗର୍ଭି ଫେରିଆସି କହିଥିଲେ, ‘and came back with the impression that so long as Tolstoy is alive under the sun, I am no orphan. କଳାକାର ଶିକ୍ଷାର ଉତ୍ତୁର୍ଗାତ୍ୱ ଜୀବନରୁ ଧର୍ମ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଳା ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସମାଜ ନିଜକୁ ଅରକ୍ଷିତ ଭାବେନା, ‘ବାପ ଥିବା ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ନାଟେ’ର ଗୌରବ ଜୀବନରେ ପୂର୍ତ୍ତି ଉଠେ; କଳାର ସାଫ୍ଟିକ ମହତ୍ୱ ଏଇଠି । ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଯୌବନର ଊର୍ଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ହିଁ ଏହାର ପରାକାଶ ।

ସୂତରା’ ସାହିତ୍ୟ ଜୀବନ ସହିତ ହିଁ ରହିଥାଏ । ସମୟର ଉତ୍ତରଣ ସୈଦିରେ ସେ ବାହେଁ ଏକ Transcendental stage. କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମକ୍ଷେପରେ ସୈଦିର ପ୍ରାଣର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଅବଶ୍ୟକ । ଧୂଳି ଦେଶରେ ପାଦ ଥୋଇ ସେ ଆକାଶର ସପ୍ତରଙ୍ଗୀ ଉତ୍ତପ୍ତ ମାୟାରେ ପ୍ରମୁ ଥିବୁ - କବିର ଚିରନ୍ତନ ଆତ୍ମବାଣୀ ତେଣୁ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ ।

‘ଉତ୍ତପ୍ତମୁକ୍ତ ହୁଁନା ପାଇଁ କି ସର୍ଗକୁ ସୈଦି ଲୋଡ଼ିଲି । ମାଟି ସଂଜ୍ଞାରେ ପାରିଲିନି ଭୂଲି ପ୍ରକାପଟି ପ୍ରେମେ ପଡ଼ିଲି । (ମୁରାରି ମୋହନ ସାହୁ) (କ୍ରମଶଃ)

ସାଧନାକର୍ମ, ବିକାଶନଗର, ବାଲେଶ୍ୱର

ଧର୍ମୀୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଭାରତବର୍ଷ ବିଖ୍ୟତି ହେଲାବେଳେ ସଂକଳନରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେଉଁ ସ୍ୱେଦ, ସମ୍ପର୍କ ଓ ବିଶ୍ୱାସ, ସେଇସବୁ ଜୀବନ୍ତ ଦଲିଲର କହରୂପ.. ଗଣଗୁହ... ଦାପକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶୈଳୀରେ... ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାରେ

ଜୀବନ୍ତ ଦଲିଲ

ଧର୍ମୀୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଭାରତବର୍ଷ ବିଖ୍ୟତି ହେଲାବେଳେ ସଂକଳନରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେଉଁ ସ୍ୱେଦ, ସମ୍ପର୍କ ଓ ବିଶ୍ୱାସ, ସେଇସବୁ ଜୀବନ୍ତ ଦଲିଲର କହରୂପ.. ଗଣଗୁହ... ଦାପକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶୈଳୀରେ... ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାରେ

|| ଗୋଟେ ସୋରିଷ ଦାନା ||

ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନାଁରେ ତାଙ୍କୁ ନା କାହିଁକି କିନ୍ତୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ । ସେଥିପାଇଁ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ତହୁ ତଥା ପୃଥିବୀର ସ୍ଥିତି । ବଞ୍ଚିଛି ମଧ୍ୟ ମଣିଷ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଅବଶ୍ୟକ । ସେଇ ବିଶ୍ୱାସ ତିକକ ହିଁ ଭବସିନ୍ଧୁ ପାଦ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ । ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରାଣୀର ମଙ୍ଗଳକାମନା କରନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ମଣିଷକୁ ବିଚାରରେ ପରିସ୍ଥିତିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସେ ଆଦୌ ଧୈର୍ଯ୍ୟହୀନ ହେବାକଥା ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟେ ଛୋଟ ସୋରିଷ ଦାନା ଭଲିଆ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଷମ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ବି ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁର୍ତ୍ତୀମେଲେ ଜୀବନ, ହସ ଖେଳେ ମଣିଷର ଓଠାରେ । ତ୍ରିତେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଗାଳିକା ଏପିଏ ପାର୍ବତୀ (ଏନିଏ ପିତର)ଙ୍କ କାଳଜୟା ଗଳ୍ପ ‘ଏ ଗ୍ରେନ ଅଫ ମଣ୍ଡାର, ସିଡ଼’ରେ ଆପଣ ସେଇ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସହ ପରିଚିତ ହେବେ ।

୧୯୭୧ ମସିହା, ମୁକ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସମୟର କଥା । ପାକିସ୍ତାନୀ ସୈନିକ ବର୍ବରତା ସହି ନପରି ପୂର୍ବବଙ୍ଗକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶରଣାର୍ଥୀ ଭାରତ ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଇଥାନ୍ତି । କିଛି ବନ୍ଧୁ ଆଲୋଚନା କରୁଥାନ୍ତି ଖବରକାଗଜରେ ସେସବୁ ବିଷୟରେ ପଢ଼ି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଣିଷର ନିଜ ଉପରୁ ତଥା ଠାକୁରଙ୍କ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱାସ ପରିସ୍ଥିତିର ସ୍ୱାଭାବିକ ବୋଲି କଣେ ମତ ଦେବାକୁ ସୁନାମି ତାଙ୍କ ସହ ଏକମତ ହୋଇ ପାରେନି । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି ମଣିଷ ଧୈର୍ଯ୍ୟହୀନ ହେବାକଥା ନୁହେଁ । ଅଣ୍ଡେ ନିଭାଉଥିବା ଅତୀତରେ ସେଇଭଳି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ସୁନାମି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଦେଶ ବିଭାଜନ ସମୟର କଥା । ସେତେବେଳେ ସୁନାମିକୁ ବନ୍ଧୁ ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସ । ବାପାମା’ଙ୍କ ସହିତ ସେ ରହୁଥାଏ ଲାହୋରରେ । ଖୁବ୍ ଧନୀ ଥିଲେ ସେମାନେ । ବାପା ସୁନା ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର କଣେ ଅତି ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ଆର୍ଥାତି, ମହନ୍ଦର ଇକବାଲ । କୋଡା ତିଆରି କରି ପେଟ ପୋଷୁଥିଲେ ସେ । ତାଙ୍କ କାମର ବଡ଼ ପ୍ରଶଂସକ ଥିଲେ ବାପା । ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ମହନ୍ଦର ତାତାଙ୍କ ନିର୍ମିତ କୋଡା କଥା କହୁଥିଲେ । ଯାହାଫଳରେ ତାଙ୍କର ରୋଗୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ । ପୂର୍ବର ପରିସ୍ଥିତି ଆଉ ରହେନି । କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ଯେଉଁ ଆଗାମରେ ତଳିକା ସହ ସେ ଦୁଇପକ୍ଷୀୟ ସମ୍ପର୍କ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କର ବହୁତ ଦିନକୁ ଛାଡ଼ି ଥାଏ ଲାହୋରର ମୁଖ୍ୟ ବଜାରରେ ଗୋଟେ ଭଲ କୋଡା ଦୋକାନ ଖୋଲିବାର । ବାପା ଖୁବ୍ ଖୁସି ଆର୍ଥାତି ବନ୍ଧୁଙ୍କର ପ୍ରଗତି ଦେଖି । ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଏକ ନିଶା ଥାଏ ତେଣୁ ଖେଳିବା । ଯେତେବେଳେ ବି ସେମାନେ

ଏପିଏ ପାର୍ବତୀ (୧୯୧୩-୧୯୯୫)

ସମୟ ପାଲଟେ ବସିଯାଆନ୍ତି ଖେଳିବାକୁ । ଦୁହିଁଙ୍କ ଶରୀର ଗଠନରେ ଅନେକ ସମାନତା ଥିଲେ ବି ବାପା କ୍ଷଣକୋପାଳୀ କୁ ମହନ୍ଦର ତାତା ଥିଲେ ଗଢ଼ ଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦିକାର ଓ ଶାନ୍ତ ପ୍ରକୃତିର । ଉଭୟଙ୍କର ମାନବ ଜାତି ତଥା ଶକ୍ତିକ ଉପରେ ଥାଏ ଭାରତ ଆତ୍ମା । ଶକ୍ତିର ଖୁବ୍ ଦୟାଳୁ, ସେ ସର୍ବଦା ମଣିଷର ମଙ୍ଗଳ କାମନା ସହ ତା’ର ଭାବ ପାଇଁ ସମ୍ମତ ଥାଆନ୍ତି ।

ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଲାହୋରର ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିବାକୁ ଲାଗେ । ଧାର୍ମିକ କନ୍ଦଳ ତଥା ଅସହିଷ୍ଣୁତାର ବିଷ ତହଡ଼ି ଯାଏ ସର୍ବତ୍ର । ଲୋକେ ଆପଣା ଭିତାମିତ୍ର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ପଳାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଦକ୍ଷିଣାପାର୍ଶ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟା ଗୋଟା ହିନ୍ଦୁ ବର୍ଣ୍ଣ କଳାକାର ବିଆସାଉଥାଏ । ଘର ଜାଳିଦେବା ସହ ବାପାଙ୍କ ଦୋକାନକୁ ଛୁଟି ନିଅନ୍ତି ସେମାନେ । ପୋଡ଼ାଘରର ଛାତ ତଳେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାର ସେମାନେ ମୁଖ ଗୁଣ୍ଠି ପଡ଼ିରହନ୍ତି । ବାପାଙ୍କର ତଥାପି ଲାହୋର ଛାଡ଼ିବାର ଇଚ୍ଛା ନଥାଏ । କିଛିଦିନ ପରେ ପରିସ୍ଥିତି ସାମାନ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ବି ସୁଦୃଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବଭଳି ହୋଇଯିବ ବୋଲି ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ । କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି ସୁଧୂତିର ଯୁବକତା ମହୋତ୍ସବରେ ଆହୁରି ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇଗଲେ । ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବାସହ ଲାହୋର ପାକିସ୍ତାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଲି ସରକାରୀ ଘୋଷଣା ହେବାଦ୍ୱାରା ହିଂସା ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ସେମାନେ ଭାରତକୁ ଚାଲିଆସିବାକୁ ଚାହଁଲେ ବି ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଡ୍ରେନ୍ ତଳାକଳ ବାରିକ୍ ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅନେକ ଦିନଯାଏଁ ଆସି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶେଷକୁ ଗୋଟେ ଡ୍ରେନ୍ ଶରଣାପିଣ୍ଡ ନେଇ ଭାରତ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିବାର ଅଛି ବୋଲି ସୁଚନା ମିଳେ । ଠିକଣା ଦିନ ସକାଳୁ ସେମାନେ ଘରୁ ବାହାରି ସେସବୁ ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁନ୍ତି । ଏତେବର୍ଷ ଧରି ପାଖେ ପାଖେ ରହି ଆସିଥିବା ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବେଦନା ଜଣାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରୁ କରୁ କହିବା ସହ ଅସଭ୍ୟ ଭାଷାରେ ଗାଳି ଗୁଲକ କରିବାକୁ ଲାଗିଥାନ୍ତି ସେମାନେ । ଏଇ ଦିନ କେଜଣା ଭିତରେ କ’ଣ ହୋଇଗଲା ସତରେ ! ଏତେ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସହ ଭିତରେ ଭିତରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଥାନ୍ତି ବାପା । କେବଳ କ’ଣ ସେମାନେ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏତେ ଗୁଣା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ? ଯେକୌଣସି ମତେ ସେମାନେ ସେସବୁରେ ପହଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି । ସେଠାରେ ପୋଲିସ୍ ମୁତୟନ କରାଯାଇଥାଏ ଶାନ୍ତି ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁ ଶରଣାର୍ଥୀଙ୍କ ଭିଡ଼ ବଢ଼ିବା ପରେ ପୋଲିସ୍‌ମାନେ ଆଉ ମୁସଲମାନ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ଅଧରକା ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଧବଳେ ପଶିଆସି ତେଜ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବା ସହ ମାରଣାର୍ଥୀ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମହନ୍ଦର ତାତାଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପା କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ସୁଖିର ନିଶ୍ଚାସ ନିଅନ୍ତି । ଯା ହେଉ ଇକବାଲ ଆସିଛି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ହେଲେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମୁଖଭଙ୍ଗା ଦେଖି ବାପା କେଉଁପାଦ ପଛକୁ ଘୁଣ୍ଟିଯାଆନ୍ତି । “ସାଲା ହିନ୍ଦୁ କୁରା, ଏଠୁ କ’ଣ ଚୋରା କରିବି ନେଇ ଯାଉଛୁ ବେ...” କହି ମହନ୍ଦର ତାତା ବାପାଙ୍କ ପକେଇରେ ଜବରଦସ୍ତ ହାତ ପୁରାଇ ସବୁ କିନିଷ କାଢ଼ି ଆଣି ବିଦାୟ ହୋଇଲେ । ବାପାଙ୍କ ଯାତା ଜୀବନର ସାକ୍ଷୀ ଶୁଣା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ବିକ୍ଷାଡ଼ି ହୋଇପଡ଼େ ପ୍ଲାଟଫର୍ମର ଚଟାଣ ଉପରେ । “ତୁ ଏ କ’ଣ କଲୁରେ ତଖାଲ ! କପର୍ଦ୍ଦିକଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଘରଛାଡ଼ି ଗଲାବେଳେ ତୋତେ ହିଁ ତ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଉଥିଲି । ତୋର ଏଇ ବ୍ୟବହାରରେ ମୋତେ ଗୋଡାପେଶେ ନିଷ୍ଠ କରିଦେଲୁ ... ହଇ, ଦେଖ, ଭଲକି ପରଶି ନେ ଗୋ ବନ୍ଧୁକୁ ।” ବାପା ମନେ ମନେ ଭାଉଥାନ୍ତି । ପକେଇକୁ କାଢ଼ି ଥିବା ସବୁ କିନିଷକୁ ତନୁ ତନୁ କରି ଦେଖିଲା ପରେ ରୁମାଳ, ବସମା ଖୋଳ ତଥା କାଗଜପତ୍ରକୁ ପୁଣି ପକେଇ ଭି

ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ୬୩୦ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ୬୩୦ ଜଣ ନୂଆ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହେବା ପରେ ମୋଟ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୧୫୭୧୩ କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ସେହିପରି ୧୮ ବର୍ଷରୁ କମ ୧୧୬ ଜଣ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିବା କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୧୫୭୧୩ କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । କରୋନା ପଜିଟିଭ ମାମଲା ସାମାନ୍ୟତା ଆସିବା ପରେ ଏହି ବାବଦରେ କଂଗ୍ରେସ ଟ୍ରେସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଆଜି ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା କୋରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ମାନେ ମୋଟ ୨୯ ଟି ଜିଲ୍ଲାର ହୋଇଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ୨୨୧ ଜଣ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଗତ ୨୪

ମୁହୂର୍ତ୍ତର ମାନଚିତ୍ର ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚିତ

ବାଲକାଟି, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ସମାଜରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚଳିତର ଅନେକ ମଣିଷ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସହ ବିଚାରଧରା ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ମୁହୂର୍ତ୍ତର କିଛି ଘଟଣା ନିଜର କାନୁନୀୟରେ ସାଜିତ ରଖିବା ସହ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପପୁସ୍ତକ 'ମୁହୂର୍ତ୍ତର ମାନଚିତ୍ର'ରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଲେଖକ, ଗାଳ୍ପିକ, କବି ତଥା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସଂଳାପ ଲେଖକ ଡ.ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ ଦାଶ । ଶନିବାର ପୂର୍ବମୁଖ୍ୟତାରେ ୧୧ଟାରେ ବାଲକାଟି ସ୍ଥିତ ସରଦେବପୁର ଡାକବଜାରରେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଉନ୍ମୋଚନ ଉତ୍ସବ

ଦିବ୍ୟାଙ୍କ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ପାଳିଲା ମୋବାଇଲ ବିକ୍ରେତା ସଂଘ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): 'ବାଲେଶ୍ୱର ମୋବାଇଲ ବିକ୍ରେତା ସଂଘ'ର ୭ମ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ଦିବ୍ୟାଙ୍କ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଗହଣରେ ଶନିବାର ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସର୍ବଭାରତୀୟ ମୋବାଇଲ ବିକ୍ରେତା ମହାସଂଘର ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଜିଲା ଶାଖାର କର୍ମକର୍ମୀମାନେ ସହରର ଦଶିଆପଡ଼ିଆରେ 'ପ୍ରମାଣ ଦିବ୍ୟାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଗହଣରେ କେକ କାଟି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଥିଲେ । ଏଥି ସହିତ ସ୍କୁଲରେ ଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସୁଖଳା ପୁଷ୍ପକର ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ସମାଜରେ ଅବହେଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଦିବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା, ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉନ୍ନତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସଂଘର ଏହି ଉଦ୍ୟମକୁ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଛି । ପରେ ସଂଘର କର୍ମକର୍ମୀମାନେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଶଳ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଥିବା ରୋଗୀଙ୍କୁ ଫଳ ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ରାଜେଶ କର୍ଣ୍ଣାଟୀ, ସୁରେଶ କୁମାର ଉପାଧ୍ୟାୟ, ପ୍ରାୟଙ୍କା କୋଟେକା, ଅକ୍ଷୟ ସେନ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ରିଦି, ବିନାୟକ ମହାକୁଡ଼ୁ, ପୁନୀତ ଠାକୁର, ସଞ୍ଜୀବ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, କମଳେଶ ଦେ ପ୍ରମୁଖ ସଂଘର କର୍ମକର୍ମୀ ଓ ସେବ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଅସହାୟଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ପରିବାରର ସହାୟତା

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ସହ 'ପ୍ରମାଣ ପରିବାର' ପକ୍ଷରୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସହରର ଓଡ଼ିଶା ଟ୍ରାକ୍ଟର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ପଡ଼ିରହିଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଜଣା ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଚିକିତ୍ସାରେ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏଭଳି ସ୍ଥିତି ଦେଖି ରାଜ୍ୟରେ ଯାଉଥିବା ଦୁଇଜଣ କଲେଜ ଛାତ୍ର ପିପିଆର ପୁଲିସ୍ ଖବର ଦେଇଥିଲେ । ପୁଲିସ୍ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସହର ଆନାକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲା । ସହର ଆନାଧିକାରୀର ଅଶୋକ ନାୟକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ସବ-ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ବନବିହାରୀ ଶତପଥୀ ଅସହାୟଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ପରିବାରକୁ ଯୋଗଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଖବର ପାଇ ପ୍ରମାଣ ପରିବାର ମୁଖ୍ୟ ରୋଜି ପଟ୍ଟନାୟକ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଟିକେ ସୁଖ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ଘର ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲା ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା ଅଞ୍ଚଳର ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ପରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ତେବେ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାୟତା ପ୍ରମାଣ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ରୋଜି ପଟ୍ଟନାୟକ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ କରୋନାରେ ଆଉ ୮ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟରେ କରୋନାରେ ଆଉ ୮ ଜଣ ରୋଗୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ତେବେ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ବିଭିନ୍ନ ଚାରମ ନୁହେଁ । ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ସହ ରାଜ୍ୟରେ କରୋନା କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ୮୦୯୨ ହୋଇ ଯାଇଛି । ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରୁ ୨ ଜଣ ସଂକ୍ରମିତ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ବାଲେଶ୍ୱର, ଜେଜିନାଳ, ଜଗତସିଂହପୁର, ଯାଜପୁର, ମାଲକାନଗିରି ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରୁ ଜଣେ ଜଣେ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ଶକ୍ତି ଘଟିଛି । ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଆସୁଥିବା ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନର ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅତିବ୍ରତ କରାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସଂଖ୍ୟା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ।

କରୋନା କଟକଣା ପାଇଁ ଫିକା ପଡ଼ିଲା ଗଣେଶ ପୂଜା

ବାରିପଦା, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ଆଜି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷା ଗଣେଶ ପୂଜା ବାର୍ଷିକ ପୂଜା । ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାରିପଦା ସହରରେ ଧୂମଧାମୀରେ ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ । ତେବେ ଚଳିତବର୍ଷ କରୋନା କଟକଣା ପାଇଁ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ଭାବରେ ପାଳିତ ହୋଇଛି ଗଣେଶ ପୂଜା । ଖାଁଖାଁ ଦିଶୁଛି ଗାଁ ଠାରୁ ସହର । ବିଗତ ୨ ବର୍ଷ ଧରି ଲକଡ଼ାଉନ୍ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ପୂଜା ବନ୍ଦ ଥିବା ବେଳେ ଚଳିତ ବର୍ଷ କୋଭିଡ ନିୟମ ମୁତାବକ ପାଳିତ ଗଣେଶ ପୂଜା । ସରକାରଙ୍କ କୋରୋନା ଗାଇଡ଼ଲାଇନ ଅନୁସାରେ ୪ ଫୁଟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ମଣ୍ଡପରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ପାଉଛନ୍ତି ବିଗ୍ରହର୍ତ୍ତା ଗଣେଶ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସର୍ବାଧିକ ୭ ଜଣ ଲୋକ ରହି ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେପଟେ

ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଅନ୍ତର୍ନିବେଶୀ ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଦାବୀପତ୍ର ପ୍ରଦାନ

ବାରିପଦା, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଣା କମିଟିରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଭାସ କର ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ଭାବେ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଯୁବ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ଅଂଶୁମାନ ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବହୁ ଯୁବ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆସ୍ତ୍ରାପୁସ୍ତକ କରି

ପ୍ରଭାସ କର ମହାପାତ୍ର ପିପିସି ସମ୍ପାଦକ ହେବାପରେ ଯୁବ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା

ବାରିପଦା, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଣା କମିଟିରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଭାସ କର ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ଭାବେ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଯୁବ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ଅଂଶୁମାନ ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବହୁ ଯୁବ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆସ୍ତ୍ରାପୁସ୍ତକ କରି ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଇବା ସହିତ କେକ କାଟି ଖୁସି ମନାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଭାସ କର ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ପିପିସି ସମ୍ପାଦକ ଭାବେ ମନୋନୀତ କରିଥିବାରୁ କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତିଙ୍କୁ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ, ସମ୍ପାଦକ ବେଣୁଗୋପାଳ ଓ ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତି ନିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ସାଧୁବାଦ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଡକାୟତି ଯୋଜନା କରି ୫ ଯୁବକ ଗିରଫ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ଡକାୟତି ଯୋଜନା କରୁଥିବା ବେଳେ ୪ ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି ଚାଉଳ ଆନା ପୁଲିସ୍ । ଗିରଫ ଯୁବକମାନେ ହେଲେ ଆଖଡା ଶାଳ ଅଞ୍ଚଳର ଚାପସ କୁମାର ବାରିକ (୨୬) ଓ ରୁପକ କୁମାର ବାରିକ (୨୫), ମାନସିଂହକାର ଅଞ୍ଚଳର ଚପଟ ଦାସ (୨୦) ଓ ରଞ୍ଜନ ଦେହେରା (୨୫) ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀଆସାହି ଅଞ୍ଚଳର ଶକିଳାଚ ଦାସ (୨୮) । ଆନାପିକାରୀ ସମାଜର ମୁର୍ଦ୍ଧା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ରାତ୍ରି ପ୍ରହରରେ ଯାଇଥିବା ପୁଲିସ୍ ଏହି ଡକାୟତି ଦଳକୁ ଠାବ କରିଥିଲା । ରାତି ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ଟା ବେଳେ ନକୁଳନିଳ ଛକ ନିକଟରେ କିଛି ଅଧ୍ୟାପିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଞ୍ଜ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ପାଇ ପୁଲିସ୍ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ତେବେ ପୁଲିସ୍ ଗାଡ଼ି ପହଞ୍ଚିବା ଖଣି ଯୁବକମାନେ ଖସି ପଳାଇ ଯିବାକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ପୁଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କାବୁ କରିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁଇଟି ଟେଲେଲୁ କରୁଣା, ଓଡିଏଏଏଏ ୬୪୭୨୨୩୯ ଏକ ବାଇକ ଓ ଅନ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏନେଇ ଚାଉଳ ଆନାରେ ୨୦୪/୨୧ ନୂଲ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇ ଗିରଫ ଯୁବକଙ୍କୁ ଆଜି କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରାଯାଇଥିବା ଆନାଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ମୁର୍ମୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

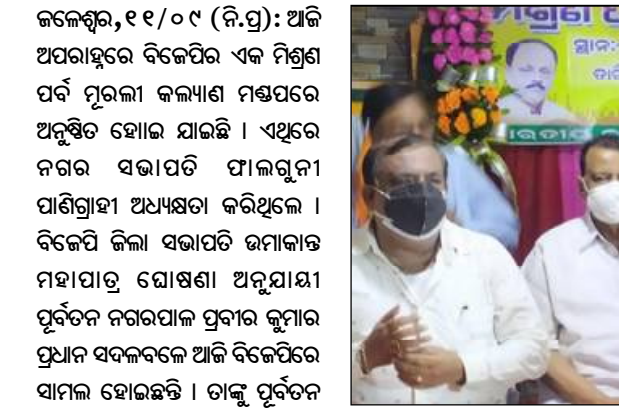
କରୋନା କଟକଣା ପାଇଁ ଫିକା ପଡ଼ିଲା ଗଣେଶ ପୂଜା

ଗଣେଶ ପୂଜା ହେଉଛି ବିଶେଷତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଖୁସିର ପର୍ବ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଗଣେଶ ପୂଜାରେ ନୂଆ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଆନନ୍ଦରେ ସ୍କୁଲ କଲେଜ କୁ ଯାଉଥାନ୍ତି । ସାଲ ସାଥରେ ମଉଜମଜଲିସରେ ଦିନ କାଟି ଥାଆନ୍ତି । ଗଣେଶ ପୂଜା ଆସିଲେ ସ୍କୁଲ କଲେଜ ଓ ବିଭିନ୍ନ କମିଟି ମାନଙ୍କରେ ସାଜସଜ୍ଜା କରାଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ତାହା ଫିକା ପଡ଼ିଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ପୂଜା କମିଟିର କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ । ତେବେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ବିଗ୍ରହର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଛୁଆରୁ ବୁଢ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାମାରୀ ଶାନ୍ତ ଦୂର ହୋଇ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱାଭାବିକ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରମାଣ ପରିବାରର ସହାୟତା

ପ୍ରମାଣ ପରିବାର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ଏକାଧାରୀ ହାଇକୋର୍ଟରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୟରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧିଶ ଏନ୍.ଏ.ରମନା ସଙ୍ଗମନଗରରେ ନିଜ ଆଗମନର ଗୌରବର ବିଷୟ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଏହି ମାତୃତ୍ୱ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାସନର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ତା ଏବଂ ସହଜ ନ୍ୟାୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ସିଜେଆଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆହୁରାଦ ହାଇକୋର୍ଟର ଇତିହାସ ଦେଖିବା ସହିତ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ଏଠିକା ନ୍ୟାୟାଧିଶ ଜଗମୋହନ ଲାଲ୍ ସିହ୍ନା ଭୟର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ହୋଇପାରିଛି ବୋଲି ସେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଦ୍ଧତା ପାଉଁଶସେବ ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଜନସଭାରେ ଅର୍ଦ୍ଧତାଙ୍କ ମାଆ ରଞ୍ଜିତା, ଭଉଣୀ ଉପାଧ୍ୟାୟ, ରାତିକା, ରଞ୍ଜିତା ସଙ୍କ ସମେତ ସମ୍ପାଦକ ଅନୀଲ ପ୍ରଧାନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟଦଳ ଛାଡ଼ି ବିଜେପିରେ ମିଶିଲେ ବହୁ କର୍ମୀ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳିଲେ ଅଜିତା

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ଅଜିତା ପରିବାରରେ ବିଜେପିର ଏକ ମିଶ୍ରଣ ପର୍ବ ପୂରଣ କଲ୍ୟାଣ ମଣ୍ଡପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏଥିରେ ନଗର ସଭାପତି ଫାଲଗୁନୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ । ବିଜେପି ଜିଲା ସଭାପତି ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ମହାପାତ୍ର ଯୋଗେ ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବତନ ନଗରପାଳ ପ୍ରକାଶ କୁମାର ପ୍ରଧାନ ସଦ୍‌ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଜି ବିଜେପିରେ ସାମଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ସଂସଦ ପ୍ରତାପ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ବିଜେପିର ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ ରଞ୍ଜନାଥ ମହାନ୍ତି, ବିଜେପି ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲା ପ୍ରଭାତୀ ଜୀବନ ପ୍ରତାପ ଦାଶ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ବିଜେପିରେ ସାମଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସହିତ ସୁଗୋ ପଂଚାୟତର ସମିତି ସଦସ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ମହାନ୍ତି, ନେତୃତ୍ୱୀୟ ପଂଚାୟତର ସମିତି ସଦସ୍ୟ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଜେନା, ଶ୍ରୀରାମପୁର

ପଂଚାୟତର ସମିତି ସଦସ୍ୟ ପୁଷ୍ପଳତା ଯୋଗେ, ନେତୃତ୍ୱୀୟ ପଂଚାୟତର ଖୁର୍ଚ ସଦସ୍ୟ ଦିଲ୍ଲିପ ରାଉଳ, ସୁଗୋ ପଂଚାୟତର ସର୍ବେସ୍ୱର ଦାସ, ଭୋଗରାଉର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ବିଜି ଅଧିକ୍ଷ କୁମାର ଅଠା ବିଜେପିରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଦଳୀୟ ଉଦ୍‌ଗାରୀ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ପଂଚାୟତର ଅନ୍ୟ ଦଳର ବହୁ କର୍ମୀମାନେ ଆଜି ଯୋଗଦେବାପରେ ବିଜେପିର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିବା ଏଠାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ନେତୃମଣ୍ଡଳୀମାନେ କହିଛନ୍ତି । ମିଶ୍ରଣ ପରେ ପ୍ରବିର କୁମାର ପ୍ରଧାନ କଲେଶ୍ୱର ବିଜେପିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଶୁଖିତ କରିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯୁବମୋର୍ଚ୍ଚା ସଭାପତି ରବିନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର ମଂଚ ଆହ୍ୱାନ, ନନ୍ଦନ କୁମାର ଦତ୍ତ ଅତିଥି ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ବେଳେ ଶାନ୍ତନୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ମଂଚରେ ବିଷୟ ବିଜେପି ନେତା ଶୁଭକର ମହାପାତ୍ର, ଅରୁଣ ଦେବ, ଅଂଶୁମାନ ମହାନ୍ତି, ସମୀର ପାତ୍ର, ସାବିତ୍ରୀ ଜେନା, ଶ୍ରୀନିବାସ ପ୍ରଧାନ, ଗୌରଗୋପାଳ ଦାସ ଅଧିକାରୀ, ରାମକୃଷ୍ଣ ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭଳି ଯୁବ ସମାଜସେବୀ ଅଜିତା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ସହରର ରାଣୀପାଟଣାସ୍ଥିତ ଦୃଷ୍ଟିହୀନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଜନ୍ମଦିନ ଶନିବାର ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଜନ୍ମଦିନ କେକ କାଟିବା ସହ

ଡ଼େକାନାଳର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନାଳଗିରି ଅଞ୍ଚଳର ଅସହାୟ ପିଲାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ଦାୟିତ୍ୱ ନେଲେ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୧/୦୯ (ନି.ପ୍ର): ଡ଼େକାନାଳ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ତଥା ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ନାଳଗିରି ବ୍ଲକର ଡ଼େକାନାଳ ପଞ୍ଚାୟତର ଡ଼େକାନାଳ ଗ୍ରାମର ସେବାକ କୁମାର ସେଠୀ ଶନିବାର ଦିନ ନିଜ ଜନ୍ମଦିନକୁ ଆସିଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନାଳଗିରି ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ପରେ ସକଳାଗଡ଼ ଚଣ୍ଡି ମନ୍ଦିରକୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଚଣ୍ଡି ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଏକ ଝରସର ପୁଅ ପିଲା ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପୁଲୁକା ଦେହରେ ବୁଲୁଥିବା ବେଳେ ପିଲାଟିର ତଥ୍ୟ ପରଖି କୁହୁଥିଲେ । ସକଳାଗଡ଼ ପଞ୍ଚାୟତର ପାଗବନ୍ଧ ଗ୍ରାମର ସୁକୁଳ ହେମ୍ବର ଝରସର ପୁଅ ଶିବ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ପରେ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସମିତି ସଭ୍ୟ ଗଣେଶ୍ୱର ସିଂ, ସରପଞ୍ଚର ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରତାପ କୁମାର